1965 Nr. 7

SKAUTŲ AIDAS

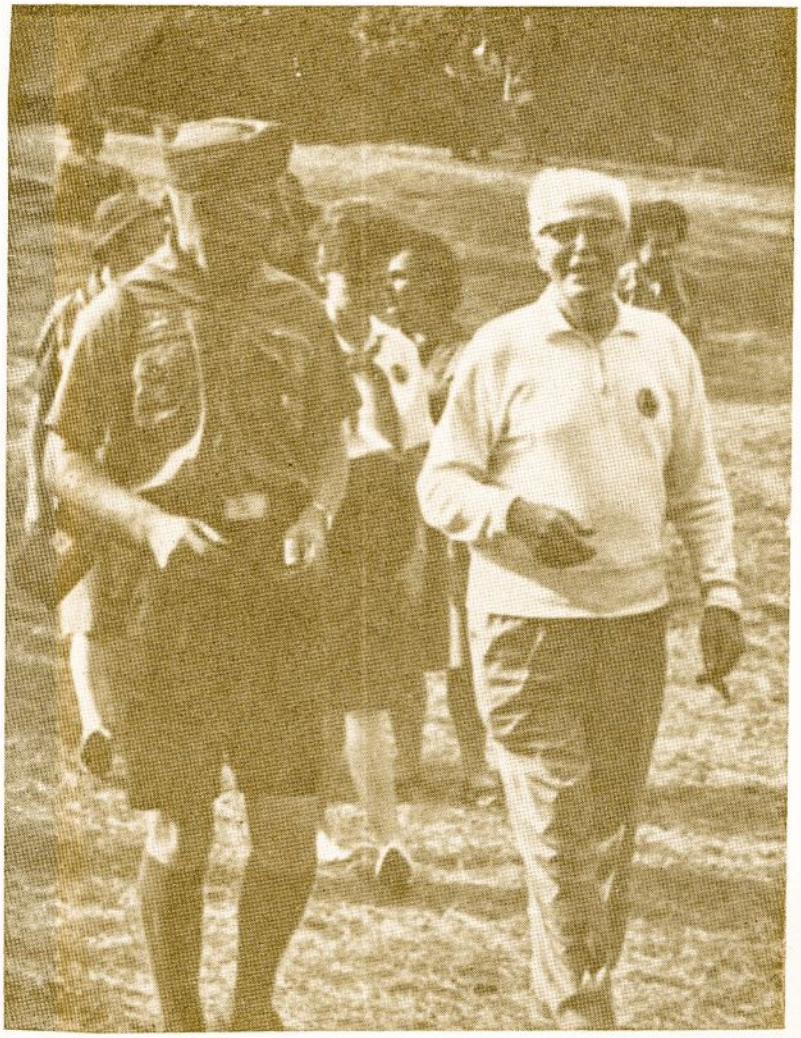

SEPTEMBER — 1965 — RUGSĖJIS

• **SKAUTŲ AIDAS** — THE SCOUTS' ECHO, a Lithuanian youth magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association, Not For Profit Illinois Corporation. • Subscription $3.00 yearly, $2.00 half-yearly, single copy 40¢. • Address: SKAUTŲ AIDAS, P. O. Box 222, Thompson, Connecticut 06277. • Office of Publication Immaculata Press, R. F. D. 2, Putnam, Conn. 06260. • Editor in Chief and Managing Editor: Antanas Saulaitis, Old Colonial Road, Oakville, Connecticut 06779. • **Second class postage paid at Thompson, Connecticut 06277.**

Įsteigtas 1923. III. 15 Šiauliuose, Lietuvoje. Lietuvių skautų ir skaučių laikraštis. Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas. Leidžia: LSS Tarybos Pirmija.
• Prenumerata: metams — $3.00, pusei metų — $2.00; paskiras nr. — 40¢
• Adresas: **Skautų Aidas**, P. O. Box 222, Thompson, Conn., 06277, USA.
• Vyriausias redaktorius:
v. s. **Antanas Saulaitis**, Old Colonial Road, Oakville, Conn., 06779, USA.
• Redakcinė komisija:
v. s. **kun. Stasys Yla**, v. s. **Aleksas Matonis**, s. **Petras Molis**, s. **Ona Saulaitienė**, s. **Stefa Subatkevičienė**, v. s. **Adolfas Venclauskas.**
• Administratorius: **Kazys Česna**, 58 Providence St., Worcester, Mass., 01604
• Spausdina: **Immaculata Press, R. F. D. 2**, Putnam, Conn., 06260.
• Rankraščiai, nuotraukos, piešiniai ir k. medžiaga siunčiami vyr. redaktoriaus adresu. Rankraščiai taisomi bei trumpinami redakcijos nuožiūra. Nenaudota medžiaga nesaugoma; grąžinam, jei iš anksto to pageidauta.

LSS TARYBOS PIRMIJA:
s. Ed. Korzonas
v. s. K. Palčiauskas
v. s. S. Gudauskienė
s. F. Kurgonienė
ps. K. Cijūnėlis
v. s. kun. J. Vaišnys, SJ
s. kun. A. Trakis
v. s. O. Zailskienė
j. s. Br. Juodelis
s. A. Treinys

Mieli Skaitytojai!

Prabėgo atostogų laikas. Skautų Aidas vėl ryžtasi kas mėnesį lankytis į tas mielas šeimas, kurios jo laukia.

Už kelių mėnesių ir kelių Sk. A. numerių užbaigsime 1965 metų programą. Ir vėl visi turėsime susigriebti, kad Skautų Aidas —

x- išsilaikytų ir 1966 metais,
x- lankytų visus dabartinius skaitytojus,
x- turėtų dar daugiau prenumeratorių,
x- būtų ir kitaip pinigais paremtas ir
x- galėtų, vis bendromis visų mūsų pastangomis tobulėdamas, tvirtai skelbti lietuviškosios skautybės žodį ir ugdyti jos dvasią.

O dabar: ačiū visiems ir visoms už kantrybę pertraukos metu.

Budžiu,

v. s. **A. Saulaitis.**

(virš. 1 psl.)

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybos pirmininkas p. **J. Bachunas, visada** labai susidomėjęs lietuvių jaunimo gyvenimu, lanko Chicagos skautų ir skaučių stovyklas Rako stovyklavietėje, Mich. Svečią lydi s. **V. Vijeikis.**

Chicagos **AUŠROS VARTŲ** tunto vadija su tėvų komitetų atstovais. Iš kairės: s. A. Namikienė — Gabijos d-vės drg., v. sl. R. Jautokienė — tunto adjutantė, s. I. Smieliauskienė — Neringos d-vės draug., v. s. S. Statkienė — LS Seserijos skaučių skyr. vedėja, ps. S. Kunstmanienė — tunto iždininkė, v. sl. D. Balčienė — Kun. Gražinos vyr. skaučių būrelio vadovė, A. Barkauskienė, p. Žemaitienė, B. Skorubskienė, M. Macevičienė, s. R. Kučienė — tuntininkė, K. Jančienė, V. Petkienė, p. Maleckienė, v. sl. Ir. Regienė — korespondentė, sl. D. Gierštikienė — Žemaitės d-vės draug. pavaduotoja, v. sl. A. Ramanauskienė — Žibučių I d-vės draug., E. Nakutis, V. Miniota, J. Gvildys, A. Hofmanas, A. Ilekis, V. Maleckas, v. sl. D. Juodgudienė — Žibučių II d-vės draug., s. A. Karaliūnas — tėvų komitetų pirm.

ps. V. Kučo nuotr.

Kiekviena **tikrai skautiška šeima visada skaito SKAUTŲ AIDĄ.**
Remkime tą skautų ir skaučių žurnalą ir užsisakykime jį.

Stiprybės savybėje

Skautybė turi tikslą: ugdyti jaunimą.

Pats skautybės sąjūdis įvairus, margas, sudėtingas, bet tikslus, tvirtas ir aiškus.

Lietuviškoji skautybė turi savo paskirtį; turi savo uždavinius; turi savo veikimo plotus; turi savo sistemas.

Skautavimas iš viso remiasi veikla, užsiėmimais, darbais, bet ne tuščiais žodžiais. Ten skautaujama, kur gyvenama ir veikiama, kur kuriama ir siekiama.

Skautavimas juo gilesnis, juo tobulesnis, juo sėkmingesnis, kuo jis yra arčiau tikrosios skautybės, kuo jis tvirčiau laikosi principų, kuo jis giliau jaučia tikrąją skautybės dvasią.

Bet tai nepasidaro savaime. Reikia rimtų pastangų, daug darbo ir, ypač mūsų sąlygomis, nepaprastai daug geros valios.

To reikia iš kiekvieno ir iš kiekvienos.

Priešakyje stovi sesės vadovės ir broliai vadovai. Jie lyg švyturiai, turį švytėti.

Skautautojų tėvai bei šeimose vyresnieji taip pat labai reikalingi. Jei pats sąjūdis be jų ir gali laikytis, tai paskiras skautautojas-ja, atėję iš jų, negalės tobulai išgyventi skautavimo ir negalės pakankamai praturtėti savo asmenybės ugdymo vyksmu. Tėvų talkos labai reikia.

Kiekvienas narys ir narė turi turėti aiškią vietą sąjūdyje, turėti pareigas, konkrečius uždavinius savo aplinkoje.

Visiems dera labiau susikaupti, pasiveržti ir pasitempti, kad skautavimas vis labiau tobulėtų.

A.S.

LIETUVYBĖS FRONTAS AIŠKUS IR VIENINGAS

Šie metai ypatingai ryškūs vienu bruožu: visų lietuvių nusistatymu, kad Lietuvos okupacija, nors trunkanti jau 25 metus, visvien turi baigtis ir Lietuva turi būti vėl laisva!

Tai ne tik labai išryškėjo minint 25 kovos už Lietuvos laisvę metų sukaktis. Ne tik sujudo sukruto visos senosios jėgos bei įprastinės institucijos. Bet atsirado naujų užmojų, ryškių kovos veiksnių ir toliau bei plačiau siekiančių pasiryžimų.

Tai gerai, labai gerai!

Skautiškoji jaunuomenė niekad nebuvo šalia kovos; ji visada, visur ir visaip dalyvavo visos tautos kovoje už Lietuvos laisvę.

Jai nereikia pagrindinai persirikiuoti iš naujo. Jai tik reikia ir toliau reikštis plačia Lietuvos laisvinimo kovos ir lietuvybės išlaikymo srove. B.G.

ŽYGIS Į JUNGTINES TAUTAS š. m. lapkričio 13 d. New Yorke. Tai masinė lietuvių demonstracija per Jungtines Tautas reikalauti Lietuvai laisvės. Tas žygis remtinas visų lietuvių ir visais būdais.

Tai buvo Seserijos diena! Šv. Jurgio šventės proga LSS Tarybos Pirmija Seserijos dvasios vadovą **kun. Pr. Garšvą** pakėlė į paskautininkio laipsnį. Senam skautui ir dabartiniam Seserijos dvasios vadovui Vyr. Sk-kė v. s. **Ona Zailskienė** užriša žaliąjį skautininko kaklaraištį.

V. Juknevičiaus nuotr.

LIETUVIAI SU LADY BADEN-POWELL

1965. IV. 4 Derbyshiro sk-kų ir sk-kių pirmojoje bendroje konferencijoje Anglijos rajono vadeivė s. G. Zinkienė įteikė lady B.-P. albumą.

Albumas turėjo 30 psl., jo žalias odos imitacijos viršelis buvo papuoštas trispalve juostele, kokia mūsų skautų dėvima prie uniformos.

1 psl. — kam ir ko duodamas,

2 psl. — *This small gift of a scrapbook and souvenir album of the activities of the Lithuanian Girl Guides and Boy Scouts, is presented to you, Lady Baden-Powell, beloved Chief Guide, as a small token of our admiration and the services which you and the Founder have given to world-wide scouting and guiding.*

s. G. Zinkienė,
Commissioner for the Lithuanian Girl Guides in Great Britain.

3 psl. — Lietuvos žemėlapis su įrašu abiem kalbom;

4 psl. — lady ir lordo B.-Powell nuotrauka, apsilankant Lietuvoje 1933, paimta iš White Badge;

5 psl. — jubiliejinių metų ženklas ir stovyklinis ženklas bei pašto ženkliukas;

6 psl. — naujieji LSS uniforminiai ženklai;

Pasaulio Skaučių
Šefė
lady **Baden-Powell**

7 psl. — brolių skyrelis, pradedant Lithuanian Scouting brošiūrėle; taip pat Brolijos ženkleliai, užsegti ant geltonos, žalios, raudonos veltinės medžiagos.

Po šio skyrelio sekė sesių skyrelis: brošiurėlė A Visit with Lithuanian Girl Guides, visi skaučių ženkleliai, jaun, skaučių ir specialybių ženklai, jub. metų (45-mečiui) išleistas kalendorius, *Sk. Aidas, Mūsų Vytis, Budėkime, Pėdsekis, Gabija, Krivulė.* Kiekvienas žurnalas turėjo anglų k. užrašą, ranka rašytą. Buvo įsegtas lapas, rodąs LSS Garbės ženklus.

Paskutinioji dalis pašvęsta lietuvių skautų-čių tarptautinei veiklai, ypač išvystytai Anglijos rajone. Skyrius pradėtas nuotrauka mūsų tradicinių iškastų stalų Lietuvių Sodyboje, Headley Parke, Anglijoje. Tarp nuotraukų matėsi lordo B.-P. sūnus apsilankant sodyboje, susitikimas Šiluvos dr-vės skaučių su lady B.-P. anūke; dalyvavimas mūsų rajono skau-

---

Gavusi albumą, lady B.-P. už savaitės atsiuntė šį laišką:

9th April 1965

My Dear Guides,

I want to thank you all for the scrap book and souvenir album which was handed to me the other day, and which brought back happy memories of our cruise in those long ago days which have now passed into history, and many nice pictures to enjoy.

As I told you the volume will be treasured at our World Bureau where Guides from every country will be able to look at it, and I thank you both for the kind thought and for the gift.

Warmest good wishes in all your Guide activities, and sincere thanks for this fine gift.

Yours affectionately
OLAVE BADEN-POWELL.

Vyriausiojo VADO Pėdsakais

LSS DVASIOS VADOVO ŽODIS

SIELOS IR KŪNO HARMONIJA

Kiekvienas normalus jaunuolis mėgsta žaisti ir sportuoti. Sakoma, kad sveikame kūne ir siela yra sveika. Tai yra tiesa, nes tarp žmogaus kūno ir sielos yra tam tikras ryšys, jie vienas kitam turi įtakos. Reikia stengtis, kad tarp jų būtų harmonija, sutikimas, bendradarbiavimas, kad jie vienas kitam padėtų, o ne kenktų.

Sportas gali būti labai gera priemonė ugdyti sielos ir kūno harmonijai. Yra žmonių, kurių tikslas — muskulai, rekordai ir už juos gaunami pinigai. Sportas jiems yra tikslas, o ne priemonė; o jeigu ir priemonė, tai dar žemesniam tikslui pasiekti. Tokių žmonių negalima vadinti sportininkais. Sportas nėra tikslas, bet tik priemonė siekti aukštesniam tikslui.

Sporto reikšmę ir vietą žmogaus auklėjime labai gerai yra nusakęs vienas didžiausių mūsų amžiaus atletų Jesse Owens: "Pasakykite saviesiems mano pagrindinį principą — sportas nėra viskas. Tai tik dalis pilnutinio žmogaus. Norint būti pilnutiniai išauklėtu, reikia visko gauti. Jeigu išbrauksime iš žmogaus gyvenimo nors vieną kurią sritį, jį nuskriausime. Mano supratimu, sportas jaunimui būtinas, bet ne viskas. Todėl jaunimas tegul įsisąmonina, kad sportas yra tik dalis pilnutinio žmogaus auklėjimo. Sporto aikštę ir žaidimą, koks jis bebūtų, skaitau etikos mokykla. Jeigu kiekvienas supras ir persiims tuo, ką sporto aikštė duoda, jis bus laimingas. Dovanos ir medaliai apsitraukia dulkėmis, bet jei suprasime sporto auklėjamą reikšmę ir visa širdimi pasisavinsime etikos taisykles, tai sportas bus savo misiją atlikęs, nes širdyje dulkės niekad nenusės".

Tai yra labai teisingi žodžiai. Jei suprasi, kad sportas nėra viskas, jei įsitikinsi, kad jis nėra tikslas, bet priemonė, tada nebus pavojaus patekti į azartą ir pakenkti savo tiesioginėms pareigoms. Kur prasideda azartas, ten baigiasi sportas. Geras sportininkas turi stengtis laimėti, bet niekad jis nebus tikras sportininkas, jei neišmoks ir sportiškai pralaimėti. Šypsokis, kai laimi, bet išmok nugalėtojui nusišypsoti ir tada, kai pralaimi. Nėra verti sportininko vardo tie vyrai, kurie stengiasi pasiekti laimėjimus, ne tik rinkdami taškus, bet sukčiaudami ir svaidydamiesi nesportiškais žodžiais.

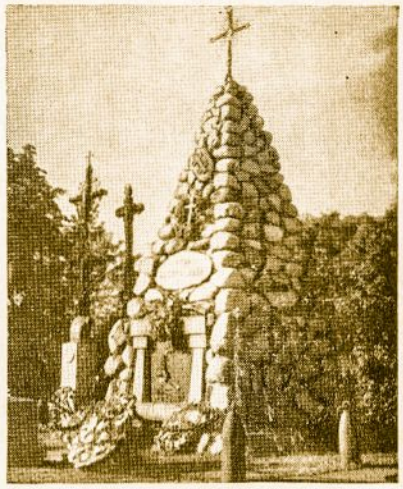

Kai kurie auklėtojai kreivai į sportą žiūri, sakydami, kad sportas atitraukia jaunuolį nuo mokslo ir skatina labiau vertinti tik kūno jėgą. Jie mano, kad sportas mažina protinį pajėgumą ir ugdo dvasinį skurdą. Šis labai klaidingas galvojimas galėtų būti teisingas tik tada, jei sportas būtų padaromas tikslu. Tada jis tikrai galėtų tapti nemoraliu. Gražu ir moralu yra tai, kas mus artina prie tikslo, kuriam kiekvienas žmogus Tvėrėjo yra skirtas, o nemoralu tai, kas tą tikslą pasiekti kliudo ir nuo jo tolina. Jei žaisi ir sportuosi, kai reikia studijuoti, bus nemoralu. Bet jeigu visą laiką sėdėsi tik prie knygų, be jokio poilsio, be tinkamų pramogų, tai taip pat nebus moralu, nes tokiu būdu tikrai pakenktum savo fizinei ir dvasinei sveikatai.

Žmogus tiek yra vertas ir tiek gyvenime pasiekia, kiek turi valios. Sportas yra labai gera valios ugdymo priemonė.

v. s. Juozas Vaišnys, S. J.
LSS dvasios vadovas

čių Sutton Cold Field ir Graikijos jamborėje ir p. Net sesių dalyvavimas pasaulinėj stovykloj Windsor Parke 1957; įteikimas liet. skautiškų ordinų anglų s-kams Hodgkison ir J. Booth; s. Br. Zinkus ir ps. J. Maslauskas po Gilwellio kursų; taip pat Tarpt. Biuro lietuviams daugiausiai žinomas ir matęs Lietuvą Derbyshire County Commissioner Clive Bemrose ir albumo Lithuania įteikimas Mr. George Brown, M. P., dabartiniam Anglijos ministerio pir-ko pavaduotojui.

Lady B.-P. pasisakė nepriimanti dovanų sau ir pranešė, kad albumas bus Pasaulio Skaučių Biure padėtas.

Po kurio laiko ji padėkojo už albumą laišku.

Albumas buvo Anglijos rajono vadeivės s. G. Zinkienės mintis. Ji taip pat surinko medžiagą ir suredagavo bei įrašė visus įrašus.

Vadeivė dėkoja Seserijos ir Brolijos Vadijoms, kurios bematant pasiuntė jai ženklelius ir spaudą, o ps. J. Maslauskui už tarpininkavimą Brolijai. *J. M.*

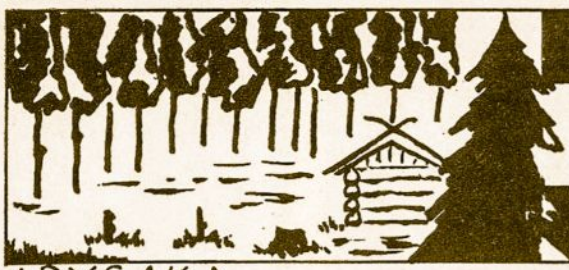

MALŪNTILTIS

APYSAKA

ALVYDAS TAUTKUS

(Tęsinys)

Pro ašaras tėvui mirguliavo gražus ir baltas Jurgiuko veidelis. Rodėsi jam, kad jis pats ten prieš daug daug metų. Tiek panašumo. Bet — Dievas davė, Dievas ir atėmė.

— Aš.. kaltas, Jurgeli... — pagaliau sušnibždėjo Sauginas, pabučiavo mažojo didvyrio krūtinę, nunešė prie didelės geltonos žvakės, paguldė ir sunėrė rankutes.

Šią tragišką akimirką, šią baisiąją naktį jokie žodžiai negalėjo tėvo skausmo sumažinti. Sauginas girdėjo, kaip kalba klebonas, kaip Jurgiuką į tautos didvyrius pakelia, kaip jautriai skamba Reginos balselis, kaip ramina senasis bajoras, žadėdamas iškilmingai jaunąjį didvyrį palaidoti...

Sauginas giliai pajuto kovos padarinius. Kai tada negrįžo anie Ašoklių vyrai, kai krito Klemensas, rodos, taip ir turėjo būti. Bet dabar? Dabar jis pats paliestas ir paliestas taip žiauriai. Čia tik buvęs, čia taip smagiai lakstęs Jurgiukas, dar visą gyvenimą prieš akis turėjęs, dabar ramiai guli po geltona žvake. Guli nebeatšaukiamai, guli iki paskutiniojo teismo dienos... O tai amžinybė, tai gal tūkstančiai generacijų, šimtai tokių sukilimų ir laisvės kovų...

Bet baisiausia tragedijos dalis — motina. Ką ji darys, sužinojusi tiesą? Šito jis negalėjo nei suprasti, nei įsivaizduoti.

Likęs vienas Sauginas išsėdėjo prie Jurgiuko iki rytmečio. Pusiau nudegusi žvakė buvo stora ir apvarvėjusi, kai pro langą įlindo pirmas tekančios saulės spindulėlis...

*

Virš seno skroblo pakilusi pilnatis atsirėmė į Vybradų parko tvenkinį. Balzganoje šviesoje šmaikščiojo pono Rodinskio šešėlis. Tarpais pasirodydavo, tarpais dingdavo po liepų ir kaštanų tamsa, tarpais sustodavo ir savo ilgu smaigaliu pasinerdavo vandenyje.

Tartum norėdamas įsitikinti, ar jis tai padarė, svirdinėjo takeliu pirmyn ir atgal. Kokia būtų neapsakoma laimė, koks neišmėgintas malonumas, jei kas jam pasakytų, kad visa tai tebuvo sapnas, kad kas imtų jį ir pažadintų iš to baisaus miego, kad kas ištartų drąsiai ir tvirtai: "Pone Rodinski, tu nekaltas"...

Šviesi ir tyli vasaros naktis nieko nesakė. Vybradai miegojo. O ir ponia tokiu laiku sumanė aplankyti savo seserį ir vakar išvažiavo pas Vaitiekauskus. Ir ji nieko nepasakė. Ji tik patraukė pečiais ir nuėjo. Ji gudri moteris. Ji žino, kada reikia bijoti, kada laukti nelaimės ar keršto. O Klemenso mirtis ją tartum nuo žemės pakėlė. Vybradai jai tebuvo viena iš vietų, kur ji galėjo gyventi. Ne vienintėlė, ne tokia jau brangi, kokia anksčiau būdavo.

Rodinskis pasijuto visiškai vienas. Niekas nežino, kada Bolugovo dvaras dabar atsigręš prieš ji, niekas negali pasakyti, ką iš tikrųjų galvoja pats Bogušas, ji taip prirėmęs dėl to nelemto keršto. Pagaliau baudžiauninkas Sauginas, praradęs savo Jurgį, kiekvieną naktį gali būti čia nemalonus svečias.

Jis vienas, ir niekas jam dabar nebegali padėti: nei dvaro tarnai, nei turtai, nei žmona, nei kaimynai. Jis vienas, kaip prakeiktas, vaikšto naktimis ir ieško senojo, kažkur dingusio savęs. Gal ten, gal ten? Ar tvenkinio dugne, ar anos liepos viršūnėje? Koks būtų skirtumas aniems?

Dvarininkas kvatojo. Duslus, prikimęs balsas aidėjo parke šimtais kitų Rodinskių, praradusių pusiausvyrą ir niekada gyvenime nesiruošusių sutikti nelaimę. Jis rėkė, norėdamas perrėkti anuos...

— Ateik čia, Jurgi Sauginai, baudžiauninko vaike, pasiimk viską... tai tau atpildas už tavo darbą, kurį tu kaip vyras padarei... — niurnėjo Rodinskis po sena liepa...

Jo šešėlis išsitiesė ir nurimo tvenkinyje. Sustingo kaip medis ir nebejudėjo...

Rytojaus dieną visus pritrenkė baisi žinia — Vybradų ponas nusižudęs...

Dvarai sužiūro ir subėgo į Vybradus, tuo tarpu nusisukdami nuo Jurgiuko, kurį palaidojo Miškaičių žmonės.

Regina žiūrėjo pro langą į tolimą dangų, išmargintą baltais vienodais debesėliais, skrendančiais kaip didelės pasakų gulbės iš vakarų pilies bokšto į rytus su žinia, kad dar gyvi esame ir pasiduoti nemanome.

— Aš lieku čia, aš tvirtai apsisprendžiau, — tarė mergaitė atsisukusi į kambarį, kurio kitame gale sėdėjo Bogušienė.

— Gerai, — atsakė bajoro žmona, — aš su tavimi daugiau apie tai nekalbėsiu. Žinok ir atsimink viena: tu buvai laiku perspėta ir dėl vargų ar nelaimių nekaltink manęs.

Bogušienė staiga atsistojo ir išėjo. Regina užsimerkė, sulaikydama plūstančias ašaras. Savo prieštaravimu ji įskaudino mamaitę, bet ką ji gali padaryti? Juk nėra kito kelio, kaip tik būti čia iki galo. Tai garbingas kelias, tai kelias tų, kurie jokio kito pasirinkimo neturi ir neturės, tai kelias Petro ir Miškaičių, tai kelias visų savo tautą ir kraštą mylinčių žmonių.

PETRIUKAS PAVERGTOJE LIETUVOJE

Adolfas Venclauskas

Ištraukos iš apysakos TARP GALINIŲ IR PURIENŲ rankraščio.

(tęsinys)

Jau nebekilnojo kojų, kaip gandras, bet ėjo drąsiai, tvirtai statydamas pilną pėdą ant lengvai sudrėkusios žemės. Žemė minkšta, vietomis samanota, — eiti buvo lengva. Tik kliudė tamsa. Mėgino dar pagreitinti žingsnius, bet kur tau: čia užsirioglino ant krūmų, čia įsivėlė į eglių šakas. Protarpiais bijojo, kad paklys, kad pametė kryptį. Išėjęs į aikštelę, sustodavo, pažiūrėdavo į žvaigždes ir taip patikrindavo kryptį. O vistiek atrodė ,kad darydavo vingius, nors ir kažkaip stengėsi eiti tiesiai.

Juo tolyn ėjo, juo žemė darėsi minkštesnė, kol pagaliau kojos pradėjo klimpti vandens prižliugusiose samanose. Petriukas suprato, kad priėjo miško vidurį, per kurį tiesėsi niekad, net karščiausia vasarą, neišdžiūstanti bala, pavasarį virstanti upeliu, kuris išsklaidydavo savo vandenis pamiškio pievose. Dviejose vietose, kur skersai balą ėjo takeliai, buvo primėtyta stambių akmenų pereiti. Vietomis bala buvo plati ir sunkiai pereinama. Tik ten kur ėjo takai, ji buvo siauresnė.

Petriukas pasuko į šoną ir pradėjo eiti palei balą, norėdamas prieiti kietesnį taką ir akmenų lieptą. Iš tikrųjų, netrukus pajuto kietesnę žemę ir užmynė ant kažkokio pagalio. Matomai kažkas, pasinaudojo juo, kad išlaikyti lygsvarą einant akmenimis ir, juos perėjęs, pametė, kaip nebereikalingą. Vaikas pakėlė pagalį ir, baksnodamas žemę, pataikė į akmenį. Pasiremdamas pagaliu, jis atsargiai kėlė kojį ir gerai pataikė ant akmens. Nuo jo tokiu pat būdu peržengė ant antro ir trečio, bet ant ketvirto nepataikė ir įsmuko į balą. Bet greit išsikapstė ir išlindo ant kranto. Susirado vėl taką ir stengėsi iš jo neiškrypti.

Takas pradėjo kilti į viršų ir privedė į aukštą kalnagūbrį. Petriukas suprato, kad už poros šimtų metrų miškas turėjo baigtis. Su tamsa jau buvo apsipratęs, tad galėjo eiti greičiau. Be to ir miškas pradėjo retėti, ir eglės mažėti, tai ir švieseliau pasidarė.

Štai ir kalvelė, kuria baigiasi miškas. Jis ją dažnai matydavo iš miestelio. Na, jei ta kalvelė tuščia — viskas tvarkoj. O gal kas ant jos tyko? Dieną ten puiki stebėjimo vieta.

Berniukas susvyravo. Nutarė visdėlto neliesti kalvos, o pasukti į dešinę ir kalvos apačia atsiplėšti nuo miško. Žemė čia buvo kietesnė ir, apsipratęs su pavojumi, berniukas nebebuvo toks atsargus ir užmynė koja ant gulinčios pušies šakos, kuri garsiai triokštelėjo.

— Ir ko čia tau! — kuo ne balsu pyktelėjo berniukas, bet tučtuojau išgirdo nuo kalvelės rusiškai:

— Kto tam? (Kas ten?)

Petriukas šoko į šoną, užkliuvo už eglės ir išsitiesė tarp plačiųjų jos šakų. Nuo kalvos supoškėjo šūviai. Berniukas greit pašliaužė po šakų apačia ir susirietė.

— Nešaudyti! — sušuko matomai viršininko įsakomasis balsas. Šūviai tuoj nutilo, bet tas pat balsas barėsi, kam be įsakymo pradėjo šaudyti. Iš kažinkur, iš tolimesnio atstumo, suspindėjo prožektoriaus šviesa, kuri trūkčiodama, neplačiu ruožu uostinėjo pamiškę, mėgino prasiskverbti į gilumą, bet eglių tankmė buvo uždengusi berniuką, ir pavojingoji šviesa nušliaužė tolyn. Netrukus ji vėl pradėjo slinkti atvirkščia kryptimi, bet nušliaužė kitu ruožu, berniuko nepasiekusi.

Berniukas pasigailėjo, kad nebešaudo, nes tyloje jis negalėjo pasijudinti iš vietos, kad nebūtų išgirstas. Už keliolikos žingsnių girdėjo, kaip kalba kareiviai, ginčydamiesi ar kas čia iš tikrųjų buvo, ar tik pasigirdo.

Pora kareivių, švitinėdami elektros lemputėmis, pradėjo vaikščioti pamiške ir ieškinėti. Viena švieselė artėjo į berniuką, ilgėliau sustodama ties vienu ar kitu medžiu. Kareivis lėtais žingsniais, švaistydamasis lempute, priartėjo per keletą žingsnių.

— Dabar pražuvau! — išsigando Petriukas ne juokais. — Viešpatie, pasigailėk manęs!

(B. d.)

Ji turinti apie tai papasakoti Petrui, jį suraminti ir įtikinti, kad anos dienos užuomina apie kelionę į Varšuvą tebuvusi labai siauro asmeniško noro padarinys, noro, kuris turi nusileisti ir prapulti didžiajame laisvės žygyje. Kas žino, gal šitą šimtmetį tėvynei yra reikalingas kraujas, kad šimtmetį ji keltųsi laisvam gyvenimui? Tai yra didelė kraujo ir aukos prasmė, kuri testiprina kovojančius ir žūstančius...

Taip — ji turinti tai pasakyti Petrui, įdiegti vėl jam pasitikėjimo ir drąsos, kurią savo menku, silpnu egoizmu jam ir visiems kovotojams buvo benorėjusi sumažinti.

Regina įsakė pakinkyti arklį. Tuo tarpu ji nuėjo pas tėvą, kuris ruošėsi kelionėn į apylinkių vadų pasitarimą, šaukiamą vyriausio štabo. Bajoras šyptelėjo, pamatęs ryžtingą dukrelės veiduką...

(B. d.)

SKAUTIŠKŲJŲ IDEALŲ SIEKIANT

ŠTAI, KOKIE BUVO RITERIŲ ĮSTATAI

Visuomet būk pasiruošęs, dėvėk šarvus, išskyrus, kada ilsiesi naktį.

Visvien, ką dirbtumei, visuomet stenkis įgyti garbės ir gerą vardą už savo sąžiningumą.

Gink vargšus ir silpnus.

Padėk tiems, kurie patys savęs negali ginti.

Nieko nedaryk, kas užgautų ar įžeistų kitus.

Dirbdamas, statyk garbę aukščiau už pelną.

Niekuomet nesulaužyk duoto pažado.

Išlaikyk krašto garbę savo gyvybe.

Verčiau mirk garbingai, nei kad gyventumei begėdiškai.

Riteriškumas reikalauja, kad jaunuomenė būtų lavinama atlikti sunkiausias ir kukliausias pareigas linksmai ir maloniai ir darytų gera kitiems.

* * *

Senųjų laikų riteriai ir karžygiai gyveno pagal garbės, riteriškumo ir drąsos kodeksą. Mes skautai taip pat turime visuomet stengtis įgyvendinti duotąjį įžodį ir skautų įstatus, kad jie nebūtų tušti žodžiai ir pažadai.

Budėkime ir ieškokime progų padėti tiems, kurie reikalingi pagalbos. Tokių žmonių yra labai daug — senų ir jaunų, ligonių ir luošų, nelaimingų ir nuliūdusių.

Suraskime modernaus pasaulio apsileidimus, vargus ir nelaimes ir kovokime su jais narsiai ir ryžtingai, kaip šv. Jurgis kad darė, susidūręs su baisiu slibinu.

(Iš s. **D. C. Spray** rašinio)
W. S.

Brolijos Vyr. Sk. s. **Br. Juodelis** pagerbia Chicagos **Lituanicos** tunto delfinų valties narius, davusius įžodį. Kairėje vieneto vadas v. vl. J. Šalčiūnas.

V. s. Antano Krauso 60 m. amžiaus sukaktis

V. s. Antanas Krausas, gyvenąs Melbourne, Australijoje, š. m. gegužės 10 atšventė 60 m. amžiaus sukaktį.

Mokytojas, žurnalistas ir kultūrininkas, v. s. A. Krausas visą amžių gyvai domėjosi jaunimu ir jos problemomis. Daug darbo ir triūso įdėjo skautiškoje veikloje ir sėkmingai reprezentavo Lietuvą tarptautinėse skautų džiamborėse Švedijoje (1935), Olandijoje (1937), Prancūzijoje (1947) ir Filipinuose (1959).

Nuo 1953 — 1960 buvo LSS Australijos Rajono vadu, išleido vadovą skautams vyčiams "Vyčio Taku", bendradarbiavo skautiškame "Pėdsekyje" ir LSS Pirmijos už nuopelnus buvo apdovanotas Gedimino Vilko ordinu.

Savo skautišku užsidegimu, gamtos meile ir nenuilstama veikla v. s. A. Krausas yra tapęs gražiu, gyvu pavyzdžiu. K.

Knyga
SKAUTYBĖ LIETUVAITEI
labai reikalingas ir naudingas leidinys skautėms ir vadovėms.

GROŽIS PRASMINGOJE TVARKOJE

(Sesėms vyresnėms skautėms)

— Aš iš principo nenoriu nieko turėti bendro su tais žmonėmis. Iš principo nenoriu girdėti tokių dalykų! — To iš principo nepripažįstu. — Jis principo žmogus. — Jis laikosi savo principų.

Ne kartą girdime tokius ir panašius pasakymus, ir jie gali būti teisingi, girtini arba net labai peiktini ir klaidingi. Pareina viskas nuo to, kokie principai čia minimi, ar jie ko verti, ar vien tušti žodžiai.

Kadangi yra pasenusių, klaidingų, blogai suprastų, egoizmo pagrįstų "principų", ir mes tai pastebime, esame linkusios kritikuoti ir kreivai žiūrėti į bet kokius principus.

Kratomės viso, kas mus varžo, nepatogu ar "atima laisvę", ir pamirštame, kad visada buvo ir dar tebėra visuotinai pripažintų, gyvenimą tvarkančių, mūsų laimei būtinų principų.

Šie *amžini principai nei sensta, nei prieštarauja mūsų norui savarankiškai tvarkytis;* atvirkščiai: jie padeda mums ugdytis ir pasiekti pilną asmenybės žydėjimą.

Skautybė pagrįsta principais. Jų laikydamosios daromės geresni žmonės ir pilietės, džiaugsmingesnės ir naudingesnės. Tie principai derinasi su žmogaus sąžinės balsu ir vidujiniais troškimais bei noru ką nors kurti savo rankomis.

Dirbdamos skautiškąjį darbą nuolat girdime iš kitų arba kartojame pačios, kad reikalus reikia apgalvoti, paruošti, suplanuoti, neužmiršti, atlikti, gražiai užbaigti. Žinome, kad žaidžiant reikia laikytis taisyklių (panašu į principus, tiesa?), kad stovyklaujant reikia turėti dienotvarkę, sveikiems išlikti vadovautis tam tikrais nurodymais ir t. t.

Tačiau ir mūsų tarpe atsiranda žmonių, kurie tvarkos principo nenori prisiimti, dirba diletantiškai, paskubomis, nepasiruošę — žodžiu, be tvarkos. Jie laiko save tokiais gabiais, kad stovi aukščiau už tvarką. Labiausiai nukenčia jiems patikėtas jaunimas.

Klaidingai suprastas tvarkos principas tampa žmogaus gyvenimo tikslu; teisingai suprastas yra priemonė smagiau gyventi.

Jei per savo perdėtą tvarką kankini kitus, reikalaudama sau nepaprastos pagarbos už nuopelnus; jei negali prisitaikyti prie netikėtumų, kadangi "suirs visa tvarka" arba "bateliai nesiderina su rankinuku", jei apleidi savo šeimą dėl tvarkos bute, tai tvarka laiko tave geležiniuose naguose. Tuo tarpu ji turėtų būti tavo padėjėja, gyvenimo grožio ir laimės didintoja.

Netvarka velka savo kojas, amžinai neišmiegojusi, apsivėlusi. Ji, kaip pikta dvasia namuose, ardo juos ir gyvenančių juose žmonių santykius.

Kada diena neturi aiškios pradžios ir be jokio plano tęsiasi iki neaiškaus galo, sveikata pradeda šlyti ir nervai krinka.

Kada nėra nustatyto laiko valgyti, sutarto būdo tvarkyti pinigus; kada einama į žmonių tarpą, tartum pabėgus iš miegamojo kambario; kada nėra skirtumo tarp paprastos ir šventos dienos, tada namai be vadovės, vaikai be kelrodžio...

Kas buvo laikoma savarankiškumu, laisve, tampa laimės priešu, ardytoju, skandintoju.

Prasminga tvarka lanksti. Ji palieka laiko viskam. Ji leidžia prisitaikyti prie netikėtumų. ("Aišku, padėsiu: paliksiu viską ir ateisiu!"); ji neperdeda ir leidžia kitiems gyventi (nebėga paskui vaiką žaidimų aikštelėje su šlapiu skudurėliu nuolat jo veidui ir rankoms šluostyti); ji siūlo žmogui apsispręsti, kas svarbiausia atlikti, kad viskas darniai eitų ir jis neišsieikvotų iki kartais pavojingos ribos.

Prasminga tvarka palengvina mūsų gyvenimą ir padaro mus labiau sugyvenamais. Neplūduriuojame amžinoje jūroje nepradėtų ar neužbaigtų reikalų, nesiplėšom be reikalo, bet laikome save ir savo namus tvirtai rankose.

Tą patį galima sakyti apie skautiškąjį darbą: kur vadovės — ir daugelis sesių vyresniųjų skaučių yra vadovės — pripažįsta ir vykdo tvarkos principus, skautybė ir jos svarbiausias objektas — vaikai — gerose rankose.

O. S.

VINCUKO UOSLĖ

Vilkiukas Vincas mėgo sekti kvapus. Tą mėgo ir jo šunelis Rudis. Reikėdavo jiems tik iškelti nosis į orą, ir jie jau žinojo, kas kur daroši.

Malonūs ir nemalonūs, švelnūs ir aštrūs, artimi ir tolimi kvapai plaukte plaukė į jų nosis, džiugino arba rietė jas.

Kartais sueigose žaisdavo Kimo žaidimus. Reikėdavo atspėti arba atsiminti daiktus. Užrišdavo, pavyzdžiui, berniukams akis ir liepdavo atspėti daiktus iš kvapo. Tada Vincukas visada laimėdavo, ir kiti vilkiukai stebėdavosi ir pavydėdavo jam tokios jautrios, skautiškos nosies.

Bet buvo ir tokių žmonių, kurie Vincuką erzindavo, jų tarpe jo didelis brolis Kazys.

— Ką tavo ponia nosis šiandien pranašauja, — sakydavo jis.

— Ką kaimynai verda vakarienei? Tikriausiai suostei!

Tokiais atvejais Vincukui labai skaudėdavo širdį: aišku, jis žinojo, ką kaimynai verda vakarienei, bet tylėjo! Pasakysi, ir bus dar blogiau.

Tik Rudis galėjo jį suprasti. Ir jis turėjo tokią nosį, tik daug, daug jautresnę! Ir ar ne iš Rudžio berniukas išmoko čiaudyti ir nusišnypšti, kai reikėdavo nusikratyti vienu kvapu ir pažinti kitą?

Gal Vincukas būtų visą gyvenimą vargęs dėl savo nosies, jei ne ta diena, kada mechanikas taisė vamzdžius rūsyje. Po tos dienos niekas nebedrįso pajuokti berniuką. Net Kazys tik su pagarba apie ją kalbėdavo.

Buvo taip: visą vakarą mechanikas dirbo rūsyje, ir abu, Vincas ir Rudis, stengėsi padėti. Vienas padavinėjo įrankius, antras nešiojo, ką tik galėjo pačiupti.

Juokėsi vyras iš šunelio ir pūtė jam cigaretės dūmus į nosį. Kaip vargšelis prunkštė! Kaip bandė nusikratyti nemaloniu kvapu!

Prieš visai sutemstant vamzdis buvo pataisytas, visi namuose džiaugsmingai atsiduso ir nuėjo gulti.

Vincukas buvo pavargęs ir tuoj užmigo. Buvo jau besiruošiąs įkąsti į skanią dešrelę, lauke čirškintą, kai staiga pabudo iš malonaus sapno ir atsisėdo lovoje.

— Hm, hm, — traukė jo nosis. Ir vėl — hm, hm.

Ir iš kur tas dūmų kvapas?

Vincukas tyliai išlipo iš lovos, kad nepažadintų Kazio, ir basas ėmė sekti kvapą.

Ne koridoriuje, ne; ne salionėlyje, ne virtuvėje. Laiptuose į rūsį? Taip, čia kvapas aštresnis.

Atsargiai pravėrė rūsio duris: viskas pilka, bet ugnies nematyti.

Įėjo pasilenkęs: prie grindų mažiau dūmų. O tie veržėsi iš po stalo.

Atsiklaupė Vincukas ir pažiūrėjo: stovi šiukšlių dėžė, pastumta po stalu ir pamiršta, o iš jos eina dūmai. Gal ir ugnies buvo, bet berniukas nebegaišo: pribėgo prie kriauklės, atsuko kraną ir ėmė puoduku pilti vandenį ant dėžės ir į dėžę.

Pylė vieną kartą, du, tris, keturis kartus, kol dūmai nebesiveržė. Tik tada ištraukė atvėsusią dėžę: rado dar kelis apdegusius, dabar jau visai peršlapusius skudurus.

Gerai.

Atstūmė langą, kad rūsys vėdintųsi, tyliai užlipo laiptais, įslinko į miegamąjį, atsigulė, paglostė savo nosį ir šysodamasis užmigo.

P.P.

DARBELIAI iš MEDŽIO

Iš stovyklos ar iš iškylos parsinešti įvairių medžio gabalų ir iš jų pridaryti visokių dalykėlių.

Ir kankorėžiai naudingi tokiems darbeliams gražiai paįvairinti.

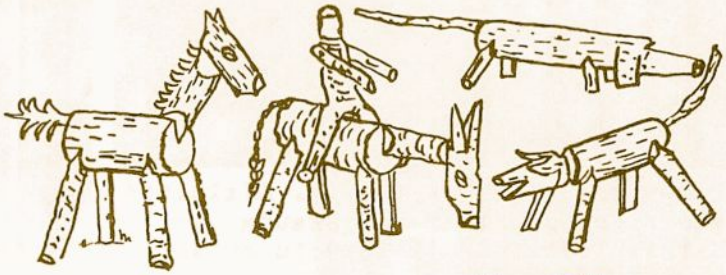

Taip drožinėjama statulėlė.

Meškiukas, šuniukas ir kiškutis gali ir suptis, jei prie jų kojelių pritaisomos pasagėlės.

Rudnosiukas

Iš beržo gabalo puikus briedis stirna ir zuikutis

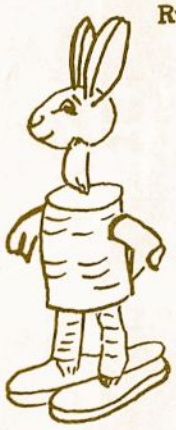

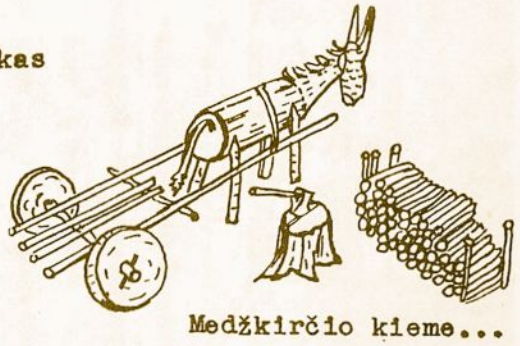

Medžkirčio kieme...

Čia rakūnas.

Pabandyk tuoj. Medžių lengva rasti. Ir įrankių reikia mažai. Peilis pagrindinis; dar kaltelis ar grąžtelis; gal plaktukas. Tai ir viskas. O kiek malonumo sau ir kitiems, kai ką padarai. Tai skautiška!

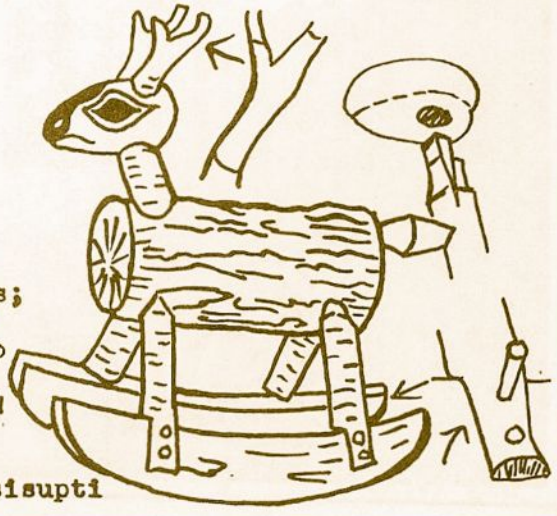

O čia didelis elnias vaikams net puikiai pasisupti

Elizabethe, NJ, vaidintas ŽVIRBLELIS NABAGĖLIS. Vaidino: L. Normantaitė, A. Kvedaraitė, A. Kasauskaitė, V. Kvedaraitė ir V. Sargeliutė.

Buvęs draugininkas v.s. V. Kizlaitis susitiko buvusi dr-vės skautą v.s. St. Kairį Clevelande filisterių suvažiavime.

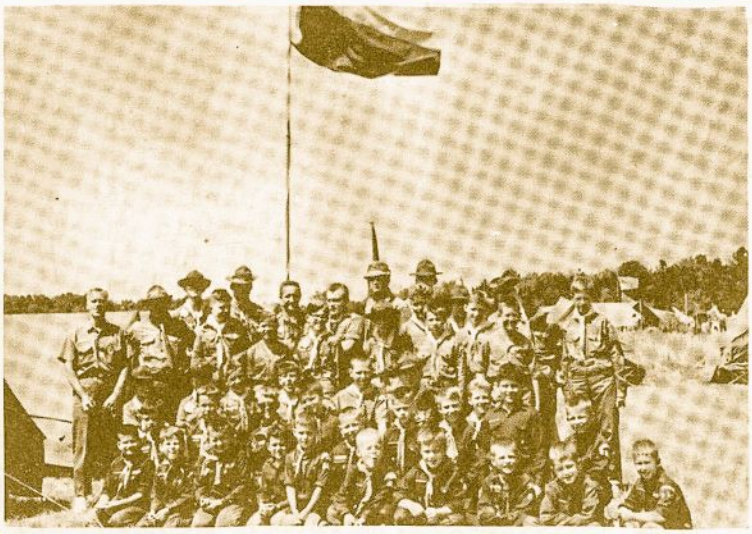

Clevelando, Ohio, PILĖNŲ tuntas gamtoje.
s. V. Bacevičiaus nuotr.

Filisteriai visada labai rimti. Tokius juos matome ir ASS suvažiavime V.29-31 Clevelande, Ohio.
s. V. Bacevičiaus ntr.

Toronto RAMBYNO t. orc sk. vienetas. Iš d.: ps. G. Stanionis ir ps. J. Karaziejus. E. Kazakevičiaus nuotr.

Seserijos Vyriausioji Skautininkė VI.6 lankėsi Clevelande. v.s. I. Jonaitienė, p. F. Eidimtas, v.s. O. Zailskienė, ps. N. Kesnauskienė ir v.s. M. Barniškaitė.
s. V. Bacevičiaus ntr.

V.s. Pr. Nedas riša kaklaraiščius skautams, Chicagos LITUANICOS tunto stovykloje davusiems įžodį. J. Gierštiko ntr.

LITUANICOS tunto tuntininkas s. K. Cijūnėlis, labai daug pasidarbavęs stovyklavietėje statant seklyčią.

"Tas puodas, tas puodas - vis juodas." s. Č. Kiliulio ntr.

Chicagos AUŠROS VARTŲ tunto mažiausios stovyklautojos ŽEMYNOS stovykloje.

LITUANICOS tunto stovyklos viršininkas s. Vyt. Kasniūnas.

Chicagos LITUANICOS tunto jūros skautai prie savo valties ežero pakrantėje. J. Gierštiko ntr.

Malonus vakaras prie vi neto lauželio s. Č. Kiliulio ntr.

Chicagoje IV.23 proga ordinais UŽ NUOPELNUS apdovanoti rėmėjai ir tėvai: E. Trečiokas, J. Vaičekonis, E. Trečiokienė, D. Kurauskienė, A. Žukauskienė, Č. Rukuiža, P. Vaitaitienė, P. Burkauskas, B. Vindašius, A. Ruibys, J. Petkūnas; taip pat sl. Gintaras Plačas.

Chicagos vienetų vėliavų šv. Jurgio šventėje IV.25

Į tą šventę atsilankė ir aukštoji LSS vadovybė. Matomi: LSS Pirmijos Pirmininkas s. E. Korzonas, v.s. F. Kurgonienė, v.s. V. Tallat-Kelpša, v.s. E. Vilkas, s. P. Bučas, s. J. Paronis ir k.

V. Juknevičiaus nuotr.

"Ačiū, sese Livija Bražėnaite, už puikiai pravestą Montrealyje šventės programą." Gėles įteikia V. Kudžmaitė.

Chicagos Kernavės t. vėliavos įgijimo iškilmės. Juostą riša s. N. Užubalienė; vėl. kūmai: p. Mažeikienė, v.s. O. Siliūnienė, A. Ruibys ir vs.E.Vilkas.

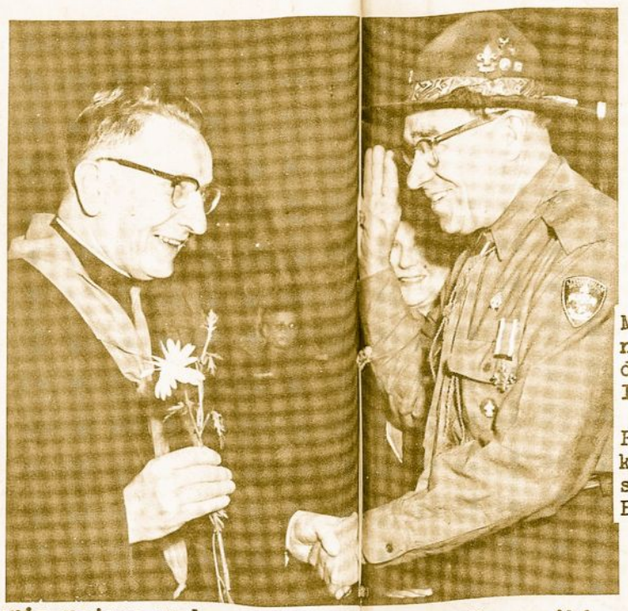

Vidurio rajono vadas v.s. V. Talat-Kelpša sveikina į paskautininkio laipsnį pakeltą Skaučių Seserijos dvasios vadovą kun. Pr. Garšvą.

V. Juknevičiaus nuotr.

Montrealyje Už Nuopelnus ordiną p. Pr. Rudinskui įteikia s.Dr. I. Gražytė.

Pavasario paukščių šokį Montrealyje šoko sesutės Lilija ir Gabija Bendžiūtės.

O kvartetu dainavo: D. Barteškaitė, D. Sibitytė ir sesutės S. ir E. Mikalajūnaitės

ĮDOMŪS AUGALŲ LAPŲ RINKINIAI

I.

Nesunku ir įdomu daryti visokių lapų (gėlių, iš popieriaus iškarpytų raštų ir pan.) atspaudus, **purškiant rašalu.**

Lapai turėtų būti visai sveiki. Juo jie sudėtingesni, juo geriau, pvz., paparčių lapai. Jei gali, neskink lapų be reikalo: gali jų visur rasti, ypač rudenį.

Iš laikraščių padaryk **albumą**, susiūk arba įkišk tarp dviejų lentučių iš šono ir įkalk porą vinių, užlenkęs galus.

Albuman labai rūpestingai įdėk lapus, ir viską paskui prislėk kokiu nors svoriu.

1. Dirbk pasitiesęs laikraštį, kad neapipurkštum visko aplink.

2. Padėk išdžiovintą lapą ant popieriaus lapo, jei nori spalvoto.

3. Pamerk seną dantims šepetuką į rašalą mažam indelyje nupurtyk jį, kad neliktų per daug rašalo.

4. Maždaug 6" pagaliuku brauk per šepetuką į save. Tuo būdu rašalo lašeliai kris ant lapo nuo tavęs. (Pirmą pasimiklink, paimk vandens, vietoje rašalo).

Netrukus turėsi gražius **atspaudus** rinkiniams, paveikslams ir daugybei kitokių papuošimų.

II.

Galima išsaugoti **žalią** (nesudžiūvusį) **lapą**, įmerkus jį į 2/3 vandens ir 1/3 glicerino skiedinį. Išlaikyti skiedinyje 12 dienų.

III.

Galima padėti lapą ant kalkės (anglinio popieriaus nuorašams daryti), trinti, perkelti ant balto popieriaus ir vėl trinti. Išeina **nuospauda** pagal pasirinktą kalkės spalvą.

Kartais apsirinki rašydamas eksponato pavadinimą. Jei nesiseka trintuku ištrinti, pabandyk vandenilio peroksidą.

IV.

Medžių maistas — sultys kyla iš šaknų ir skleidžiasi į šakas bei šakeles, kol pagaliau pasiekia net kiekvieno lapo gysleles.

Gyslelės išrašo lapus gražiais raštais. Norint turėti įvairių pavyzdžių, galima:

1. Prisegti seno kilimo 8"x10" gabalą prie kiek didesnės lentos. Ant kilimo padėti žalią lapą ir švelniai plakti ji minkštu plaukams arba batams šepečiu. Šepečio šeriai turi būti ploni, gyvuliniai, ne sintetiniai, kurie per kieti ir šiurkštūs.

2. Retkarčias atsargiai apversti lapą ir plakti jo apačią. Po maždaug 10 minučių pakelti lapą prieš šviesą ir pažiūrėti, kaip darbas eina.

3. Galima gautus permatomus lapus įlipinti limpančiu kaspinu į albumą, apdengus juos celefanu. Galima prilipinti permatomais plastikos klijais išilgai pagrindinių gyslų prie stiklo arba permatomos plastikos plokštelės. Norint lapus ilgiau išlaikyti, galima juos bet kokiu norimu būdu padėti tarp vienodo didumo stiklo plokštelių ir aplipinti plokštelių kraštus permatomu arba spalvotu lipinti kaspinu.

Rinkinyje visuomet žymime lapo rūšį.

V.

LAPŲ PAVYZDŽIAI IŠ MOLIO

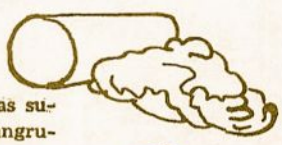

Krautuvėse galima gauti įvairaus molio, vienas sudžiūsta per parą, kitas lėčiau kietėja iki odos stangrumo, trečias yra miltai, kuriuos turi sumaišyti su vandeniu.

Norėdamas pasidaryti medžių lapų pavyzdžių iš molio,

1. iškočiuok gabalą į ½" blyną,
2. uždėk lapą kniūpščią,
3. atsargiai įspausk kočėlu,
4. peiliuku iškirpk lapą pagal kraštus,
5. jei nori, padaryk skylę prie stiebelio.

Jei nenori lapo palikti molio spalvos, gali jį nulakuoti.

VI.
LAPAI IŠ GIPSO

1. Iškočiok žaisti vartojamo molio arba kitos panašios medžiagos gabalą; kol gausi maždaug ½" ir visiškai lygų blyną. Užtenka, jei blynas truputį didesnis už pasirinktą lapą.

2. Pašlapink kočėlą vandeniu, jei jis limpa prie molio. Gali palyginti blyną ranka.

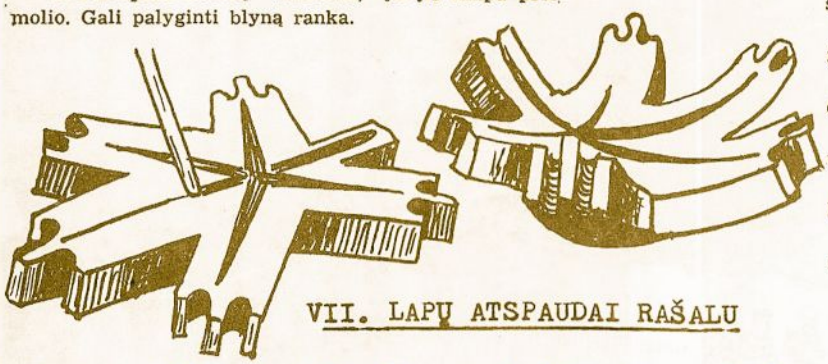

3. Padėk lapą aukštelninką ant blyno.

4. Užklok popieriaus lapu ir labai švelniai(!) kočiok daug kartų arba trink švelniai pirštų galais, ypač lapo kraštus. Sunkus spaudimas sulaužys lapą ir iškraipys jo formą.

5. Nuimk lapą, apdėk nuospaudą mankietu ir įpilk gipso košės įprastu būdu. Vartok labai smulkų, geriausiai dantų gydytojų vartojamą gipsą.

6. Jei nori pakabinti gipso nuospaudą, nepamiršk įdėti vielinę kilpelę į gipsą prieš tai, kaip jis sušoks.

7. Gipsui sušokus, nuimk mankietą ir leisk keletą dienų džiūti. Tik tada dažyk.

8. Jei lapas labai didelis, pvz., kaštano, didelio klevo, sustiprink molį vielelėmis.

9. Lapo pavadinimą gali vėliau įbrėžti arba atbulai įrašyti į molį prieš pildamas gipsą.

10. Dažyk gipsą vandeniniais dažais. Paskui padažyk permatomais lako dažais. **Pr. Sk.**

VII. LAPŲ ATSPAUDAI RAŠALU

1. Ant stiklo ar kito lygaus daikto užvarvinti rotatoriaus dažų.

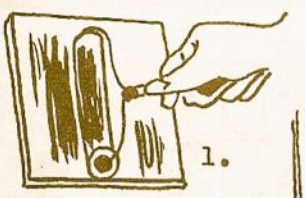

2. Tuos dažus lygiai išskleisti voleliu. Pakloti lapą ir perristi voleliu.

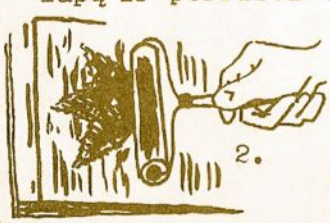

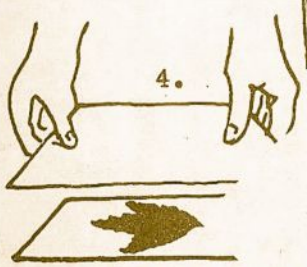

3. Nuimti išteptą m. lapą ir pakloti ant švaraus pop. lapo.

4. Užkloti švarų pop. lapą.

5. Gerai laikant, kad lapai neslydinėtų, braukyti šaukštu.

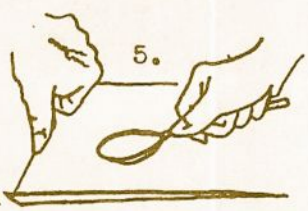

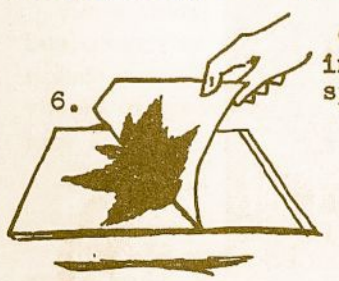

6. Viršutinį pop. lapą nuimti atsargiai: jame atsispaudęs medžio lapo siluetas.

Įdėk į rėmelius.
Arba prilipink prie kieto.
Nuspalvink.
Ir t.t.

VIII. LAPŲ DŪMINIAI ATSPAUDAI

1. Šiek tiek taukų įtrinti į pop. lapą. Taukų mažai imti.
2. Degančia žvake pasmilkyti lapą iš išteptos pusės.

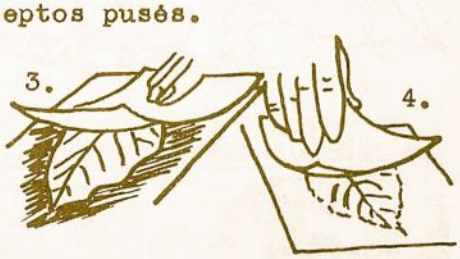

3. Ant pakloto m. lapo užtiesti pop. lapą, kad liestųsi apsmilkytąja puse.
4. Ramiai ranka spaudžiant patrinti. Nuimti pop. lapą.

Štai ir
lapo paveikslas

Lapų atspaudams daryti dar yra įvairių kitų būdų. Skautiškasis sumanumas ir gamtos meilė padeda norinčiam gamtosaka užsiimti. Stenkis daugiau patirti!

SPORTAS WORCESTERYJE, Mass.

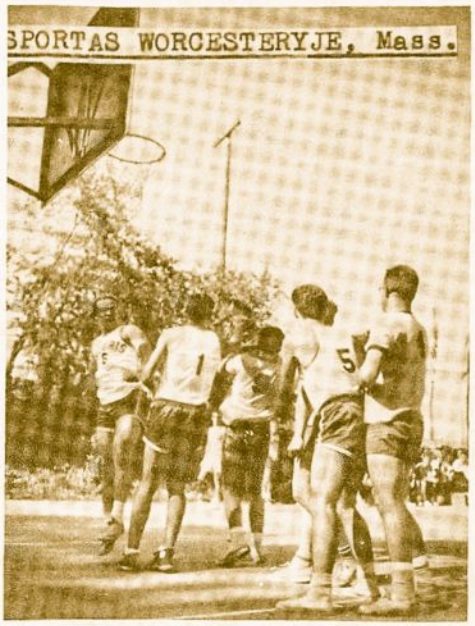

X-oji ATLANTO rajono sporto šventė įvyko VI.26-27 Worcesteryje, Mass. Matome narsius sportininkus rimtų imtynių metu ir po jų.

s. Č. Kiliulio nuotr.

D.L.K. Mindaugo dr-vė Kennebunkporte lankė povandedinį laivą ir mėgsta gražių apylinkių miškuose įvairiai iškylauti ir skautauti gamtoje.

Kun. Vyt. Bitino nuotr.

ir IŠKYLOS KENNEBUNKPORTE, Me.

MEDŽIAI

— Kur man dėti visus tuos nukritusius lapus? Ir iš kur jų tiek daug atsiranda, nepatikėtum! Tikras vargas. Grėbk ir grėbk, ir nėra galo.

— Be reikalo statydami namą palikome seną klevą prie gatvės ir uosius kieme. Nieko gero iš jų nėra: net šiukšlių vežiotojai turi savo reikalavimus. "Įkraukite, sako, lapus į kartonus ir apriškite, arba neišvešime".

Tai tiek gero iš visko.

* * *

— Kokia laimė, kad turime nors kelis medžius savo žemėje. Jau ankstyvą pavasarį imame sekti, ar nepasikeis jų siluetai atsiradus pumpurams. Ir vieną dieną nustembame, kad medžiai jau žydi. Tada kvepia sakais, ir nežinia iš kur — rodos niekas kaimynystėje neturi avilių — atsiranda bičių.

Ir iš kur gamta žino, kada jai laikas pabusti iš žiemos miego, juk dažnai lauke dar šaltoka!

Kalasi lapeliai, tokie švarūs, naujitėlaičiai, pilni paslėptos jėgos, gražių vasaros pažadų. Saulei šviečiant jie blizgėte blizga ir meta nedrąsų šešėlį, bet naktį jie auga, išsitiesia, vis labiau dengia šakas. Galvoju, kad tai vyksta naktimis, nes kasryt randame medžius žalesnius, dailesnius.

Vieną dieną viešbučio durys bus atidarytos vasaros sezonui: rinksis paukščiai medžių šakose, voverė atklys iš kažkur, ir vaikai juos stebės.

— Dar tokio paukščio nebuvome matę! — šauks jie įbėgdami. — Jis buvo beveik visas oranžinis, ir kada jis pakilo, jis buvo panašus į liepsnelę. Kaip gaila, kad jo nematėte.

Išnešime savo vasarines kėdes ir sėdėsime medžių pavėsyje. Pavargę išsitiesime ir pakelsime žvilgsnį į lapų sudėtingą raštą ir imsime rimti. Malonios mintys, viltinga nuotaika išvarys rūpesčius iš galvos ir širdies.

Balzamo kenis

Rudenį lapų spalva ims keistis, ir kokių bus įdomių.

— Mūsų klevas tikrai lietuviškas, — pareikš vaikai. — Vieni lapai dar žali, kiti jau geltoni arba raudoni. Grįždami namo jau iš tolo žinome, kur mūsų namai.

Lapams krintant turėsime rudens šventę: visi grėbsime, tvarkysime ir užbaigsime dieną dešrelėmis ir kotlietėliais lauke.

Drauge su savo medžiais lauksime žiemos.

* * *

Nuo neatmenamų laikų žmogus naudojasi nesuskaitomais gerumais, kuriuos jam teikia miškas. Galima tikrai sakyti, kad medžiai priklauso prie geriausių žmogaus draugų. Nebūtų pasiekta nei gyvenimo, nei pažangos, kuriais žmonės šiais laikais džiaugiasi, jei medžiai nebūtų jam ištikimai tarnavę.

Netiesioginiu būdu, priglausdamas laukinius paukščius ir žvėris, miškas rūpino maistą pirmykščiam žmogui. ir naujoje vietoje besikuriančiam pionieriui. Be to miškas visuomet apdovanoja žmogų uogomis, grybais, vaisiais, šaknimis, pumpurais, lapais ir sula, net ir medumi.

Žmogus pirmykščiais amžiais gaminosi drabužius iš žolių, švendrių ir kitų augalų gijų bei medžių žievių. Medžiodamas miške, jis išmoko pasidaryti tobulesnius ir šiltesnius drabužius bei namų apyvokos daiktus. Net ir šiais laikais dirbtinas šilkas rėjonas daromas iš medžio ir net vilna iš medžio.

Žmogui reikėjo pastogės. Jis ją rado urvuose, bet kad apsigintų nuo priešų, jam reikėjo gyventi medžiuose. Pagaliau jis išmoko statyti medinius namus. Teisybę pasakius, iki šių laikų sunku įsivaizduoti namus, kuriuose visai nebūtų medžio dalių arba reikmenių, baldų. Medis taip perdirbamas, kad jo kartais nebegalime atpažinti.

Kukliausios yra malkos, o kiek gero jos teikė ir tebeteikia žmonėms. Daugybė žmonių verda valgį ir šildosi malkomis. O skautų stovyklos be laužo nė negali įsivaizduoti!

Neįmanoma išvardinti visas medžių rūšis ir visus namų apyvokos daiktus — arklus, akėčias, ratus, roges, stalus, kėdes, lovas, — kurie buvo ir tebėra daromi iš medžio, bet norisi pažymėti, kad žmogus sugebėjo visaip išnaudoti medžio galimumus. Jis kirto, dailino, drožė, skaptavo.

Lietuviai garsūs savo gražiais medžio darbais, jie sudaro dalį mūsų tautodailės.

Medžiai be galo nusipelnė mokslui, menui, žmogaus gerbūviui ir fizinei bei dvasinei sveikatai. Juos branginti ir saugoti yra geriausias būdas jiems nors kiek atsidėkoti.

Br. Mšk.

SKAUTIŠKOJO IR LITUANISTINIO LAVINIMOSI PRATIMAI

Skyrių redaguoja v. s. **A. Matonis,** 10 Edward St., Waterbury, Conn., 06708, USA.

Nr. 7.

I. Skautiškoji dalis

Kl. 1. Vertinama ligi 6 taškų. **Baden-Powelli** gerai pažįstame kaip Pasaulio Skautų Šefą. O ką žinome apie jo jaunystę? Pabandyk sužinoti: 1. iš kokios šeimos B.-P. kilęs? 2. Kokius pomėgius B.-P. turėjo dar mokykloje? 3. Kaip B.-P. pateko į karinę mokyklą?

Kl. 2. Ligi 3 t. Miške, prie šaltinio, rastas toks **užrašas:** AGIESRKINATMUAKSEVLAINPDTUBO. Ką jis reiškia (iššifruok ir perskaityk)?

Kl. 3. Ligi 5 t. Ką turi skautas-ė neužmiršti **stovykloje** padaryti: 1. rytą atsikėlęs-usi, 2. prieš kiekvieną valgį, 3. panaudojus ugnį, 4. prieš gulant, 5. apleidžiant stovyklą.

Kl. 4. Ligi 5 t. Daug skautų-čių užsiima **paukščių stebėjimu.** Tai įdomus ir naudingas užsiėmimas. Ištirk: 1. Kaip vadinasi asmuo, kuris stebi (seka) paukščius? 2. Kiek kiaušinių jis gali išimti, radęs paukščio lizdą? 3. Iš kokių ženklų mokomasi atskirti paukščių rūšis? 4. Kada seni paukščiai palieka savo lizdus ir daugiau į juos negrįžta? Kokie dar paukščių veiksmai yra stebimi (sekami)?

Kl. 5. Ligi 6 t. Esi **tunto stovykloje.** Pagalvok ir atsakyk: 1. Kokie svarbesni įrengimai (be palapinių) bus ten padaryti? 2. Iš kokios medžiagos bus daromi papuošimai? 3. Kokie svarbesni pareigūnai stovyklai vadovaus (bus paskirti)?

II. Lituanistinė dalis

Kl. 1. Ligi 6 t. **Liepos 17** yra **Dariaus-Girėno diena.** Pasiteirauk: 1. Kokiu lėktuvu jie skrido, iš kur, kada ir kur? 2. Kiek km (arba mylių) jie iš viso perskrido ir per kiek laiko? 3. Kokiais garbės ženklais jie už šį žygį buvo apdovanoti? 4. Kur jie žuvo ir kur palaidoti? Koks įdomus paminklas jų vardams įamžinti yra Lietuvoje, pakeliui iš Anykščių į Kurklius?

Kl. 2. Ligi 5 t. Mūsų gintaringame pajūryje yra nedidelis **Palangos** miestelis. Ištirk: 1. Kieno legendinė tėviškė čia buvo? Koks kunigaikštis ir ką iš čia "jėga išsivežė" bei kur nugabeno? 3. Koks ten garsus kalnas? 4. Kieno statyti gražūs rūmai čia plačiai žinomi? 5. Kuo šis miestelis iš viso pagarsėjęs visoje Europoje?

Kl. 3. Ligi 4t. **Atidžiai** kelis kartus **perskaityk** žemiau duotas **mintis.** "Balandžio vyrai atkakliai kovėsi. Penki besipriešindami žūvo: Aras, Vėtra, Našlaitis, Kregždė ir Strazdas. Prasiveržti pavyko tik Tigrui, Miškiniui ir Vanagui. Iš kitos grandies žuvo arba buvo sužeisti Perkūnas, Laimutis ir Gandras. Pušelė ir Audronė rūpinos sužeistais, tuo tarpu Laimutė vis dar tebelaikė ryšį su Kazimieraičiu — —." Pabandyk atspėti: 1. Kas čia iš viso vaizduojama? 2. Kas tokie yra čia išvardinti asmens?

Kl. 4. Ligi 2 t. Jonukas grįžęs namo su užsidegimu **pasakojo:** "— — — mes ten matėme malūną su..... ir lenciūgėliu. Taip pat blezdingėlę ir aštuonnytu — — —". Atspėk: 1. Kur Jonukas buvo? 2. Ką jis dar galėjo ten matyti (išvardink)?

Kl. 5. Ligi 8 t. **Nepriklausomybės laikais Lietuva** buvo viena iš kultūringiausių ir gerai susitvarkiusių valstybių. Visai kitaip Lietuva atrodė prieš kokį 1000 metų. Pabandyk patirti, kaip ir kas tada mūsų krašte atrodė, bei atsakyk į klausimus, parinkęs tinkamiausius atsakymus: 1. Mūsų kraštas buvo: a. graži lyguma, b. nepraeinama bala, 3. apaugęs amžina giria, 2. Žmonės gyveno: a. paupiais, b. miestuose, c. miškuose. 3. Namus statėsi: a. mūrinius, b. iš menkai tašytų rąstų, c. iš akmenų. 4. Svarbiausias pragyvenimo šaltinis buvo: a. žemės ūkis, b. darbas fabrikuose, c. sodininkystė. 5. Kai ko reikėdavo, tai: a. nusipirkdavo už pinigus, b. išsimainydavo, c. atimdavo iš priešų. 6. Senovės lietuviai gyveno: a. pavieniai, b. plačiai išsiskleidę, c. šeimomis ir giminėmis. 7. Svarbiausia gynimosi priemonė buvo: a. pilys, b. sodybos, c. pelkės. 8. Žinias apie priešą perduodavo: a. padegdami laužus, b. telefonu, c. raiteliais. 9. Senovės lietuviai garbino: a. tik pinigus, b. plėšriuosius žvėris, c. gamtos galybes. 10. Senovės lietuviai buvo vadinami: a. stabmeldžiais, b. krikščionimis, c. pagonimis.

Atsakymai, Nr. 4

I. Skautiškoji dalis

Kl. 1. 1. Anglijos, Portugalijos, Gruzijos ir kelių kitų tautų, net Lietuvos II-ju globėju. Gyvulių ir raitelių globėju. 2. Jis išgelbėjo karalaitę iš baisiojo slibino grėsmės. 3. Taip Lietuvoje vadinosi **šv. Jurgio** atminimui skirta diena — IV. 23. 4. Gėlė jurginas, kuri žydi beveik kiekviename Lietuvos darželyje. Auga krūmais, žydi labai gausiai ir įvairiomis spalvomis.

Kl. 2. 1. paprastas, 2. žvejų, 3. slankiojanti kilpa, 6. tikras (geras), 7. sutrumpinimo, 8. gelbėjimo kilpa.

Kl. 3. A ir N; D ir U; F ir L; Q ir I; J ir B; K ir R; P ir X; S ir O. Be to E - I - S - H ir T - M - O.

Kl. 4. 1. Nes dalyviai gali daugiau ir laisviau judėti;; gali daugiau išmokti praktišku būdu. Skautybė bendrai yra žaidimas lauke. 2. Sueiga prasideda sutartoje vietoje ir ten baigiasi. Iškylai reikia laiko nuvykti ir grįžti ir pan. Taigi iškylos būna žymiai ilgesnės. 3. Zaidžiama, sekami ir atpažįstami pėdsakai — kelionės ženklai, signalizuojama, randamos pasaulio šalys, stebimi debesys, paukščiai; daromi rankdarbiai, išmokstama vartoti kirvis — piūklas, klausyti pasakojimų — pašnekesių ir t. t.

Kl. 5. Pati pirmoji mintis turi būti: Praskiesti! Praskiesti! **Praskiesti!** Vandens! **Vandens!** Tuojau duok vaikui išgerti bent ½ stiklinės vandens. Po to dar vandens arba pieno. Ištirk, ką prarijo, ir skambink daktarui.

Skyrių tvarko ps. R. Pakalnis,
20 Oak Leaf Dr.
Waterbury, Conn., 06708, USA

PASIKALBĖJIMAI APIE PAŠTO ŽENKLUS

33. Keletas patarimų pradedantiems

3.

Kartais pasitaiko gauti visą seriją pašto ženklų ant popierio gabaliukų ir gražiai antspauduotą. Labiausiai iš I ir II Pas. karo laikų. Tokių pašto ženklų nuo popierio gabaliukų neplaukite, lipinkite į albumą taip, kaip stovi: tokiame stovyje jie vertingesni. Ypatingai ant voko gabaliukų pašto ženklus mėgsta vokiečių filatelistai ir firmos.

Tačiau, kai gausite antspauduotus pašto ženklus, bet su visais klijais, patartina klijus nuplauti. Tuo nors dalinai sušvelninsite įspūdį, kad pašto ženklas nėra tikrai vartotas. Tokius "vartotus" pašto ženklus iškišti į užsienius ypatingai mėgsta kraštai, esą už geležinės uždangos. Mat, daugelis kraštų pašto ženklus išleidžia nebūtinai reikalingus pašto reikalams, o pasipelnymo tikslu — iškišti į užsienius už brangią kainą ir taip "pasidaryti" pinigo. Ištisos serijos parduodamos užsienių vertelgoms nevartotos ir "vartotos" (atseit, antspauduotos).

Savaime aišku, kad nevartotų pašto ženklų, tai yra ženklų su visais klijais, plauti nereikia, nors yra pavojaus, kad ženklai nuo drėgmės gali sulipti. Kad ženklai nesuliptų, patartina klijų pusę pabarstyti su talko milteliais. Nevartoti pašto ženklai, bet be klijų (jei jie tokiame stovyje nebuvo išleisti), laikytini kaip vartoti. Tokios nuomonės laikosi daugelis filatelistų. Paskutiniais laikais nereta išgirsti nuomonės, kad visus pašto ženklus, laikomus albumuose, reikėtų nuo klijų nuplauti, kad išvengus jų sulipimo. Bet tai tik atskiros nuomonės ir vieningo manymo dar neprieita. Bendrai, jei pašto ženklas yra neantspauduotas, bet be klijų, laikytinas mažesnės vertės, negu toks pat su visais klijais. Pasitaiko, kad falsifikatoriai, norėdami pašto ženklo vertę "pakelti", ant jo užtepa betkokių klijų. Bet tai jau aiškus padirbinys.

Ant. Bernotas

Klišė Nr. 33c
Kitas senas ir gražus pašto ženklas: upelis ir Wellingtono kalnas (Tasmanija, 1899 m.)

"Dvigubas" skautiškas pašto ženklas išleistas atžymėti VI-osios Pan-Arab Jamboree, įvykusios Alexandrijoje. Išleidimo data: 1964 rugsėjo 28 d. Piešinys: 1) — Oficialus Stovyklos ženklas ir 2) Oro skautų ženklas. Vertė: kiekvieno ženklo 10 mills. Spalva: Raudona ir žalia. Dydis: 40x40 mm. Perforacija: 11.5. Lapai: 70 ženklų (po 35 ženklus kiekvieno) Spausdinta: Rotograviūra. Kontrolės nr.: išleidimo data ir serijos nr. Skaičius: po vieną milijoną kiekvieno ženklo.

Ryukyu salų valstybinė paštų valdyba išleido trijų centų vertės pašto ženklą, tuo pagerbdama vietos skaučių dešimties metų jubiliejų.

Ženklo piešinys vaizduoja vietinę skautę. Jos fone — skaučių ženklas. Piešinys atliktas daugiaspalvių būdu. Popierius baltas be vandens ženklų. Spausdinta fotograviūra. Ženklo dydis: 33 mm. prie 22.5 mm. Vienas lapas susideda iš 20 (4x5) ženklų. Viso atspausdinta 800.000 ženklų.

R.P.

II. Lituanistinė dalis

Kl. 1. A. Smetona, I-asis ir paskutinis Lietuvos Respublikos Prezidentas, III-asis Skautų Sąjungos Šefas.

Kl. 2. 1. Tai buvo **Dionizo Poškos Baublys**, Bijutuose — Barzdžiai, 8 km. nuo Skaudvilės, prie Palos upelio. 2. D. P. jį pasidarė 1812 m. iš tuščiavidurio ąžuolo kamieno. Atrodė kaip maža trobelė su 2 langais, durimis ir stogu. Viduje galėjo tilpti 10-15 žmonių. 3. Ten buvo sudėta: senovės šarvai, kardai, įvairūs suakmenėję daiktai, įžymiųjų žmonių paveikslai ir pan.

Kl. 3. 1. mįslė — vėžys, 2. priežodis, 3. patarlė, 4. patarlė, 5. naktis — mįslė, 6. priežodis.

Kl. 4. Ona — Vytauto žmona; Živilė — Naugarduko kunigaikščio Karijoto duktė, Birutė — Kęstučio žmona; Morta — Mindaugo žmona; Gražina — Naugarduko kunig. Liutauro žmona; Jadvyga — Jogailos žmona.

Kl. 5. 1. 1922. VIII. 16 išėjo Lietuvoje įstatymas apie naują piniginį vienetą — **litą** (100 centų). Į apyvartą buvo įvestas rugsėjo 25. 2. Lito vardas buvo sudarytas iš pirmųjų trijų raidžių Lietuvos pavadinimo svetimomis kalbomis, pridedant lietuvišką galūnę-as. 3. Lietuvoje prieš įvedant litus apyvartoje buvo auksinai ir skatikai.

LIEPSNOJANČIOS STRĖLĖS BANDYMAS

Iš vasaros kelionių parsivežiau šį laužo pasakojimą. P.P.

Prieš daugelį metų gyveno mohaukų indėnas. Nors jam dar nebuvo sukakę keturiolika metų, jis jau buvo pagarsėjęs nagingumu, vikrumu ir drąsa. Jo strėlės buvo nepaprastai taiklios, ir po to, kaip jis trim kauliniais antgaliais strėlėm nušovė tris to paties pulko skrendančias žąsis, jam suteikė Trijų Strėlių vardą.

Trys Strėlės mokėjo taip atsargiai slinkti miškais, kaip švelnus rytų vėjas, ir, nors jis buvo taiklus medžiotojas, niekuomet be reikalo nenudėdavo nei žvėries, nei paukščio. Taigi jo kilties žmonės sakydavo: — Trys Strėlės toks išmintingas ir žvalus, kad neužilgo ims vadovauti kitiems, kaip ir jo tėvas, mūsų viršininkas.

Berniuko širdis buvo kupina džiaugsmo, nes artėjo laikas, kada jam bus leidžiama atlikti jėgos ir ištvermės bandymą. Įrodęs, kad jis tikrai subrendo, kiltis jį pripažintų vertą stoti į vyrų eiles.

Trys Strėlės nesibaimino pasninko, kuris jo laukė. Jis tikėjo, kad jam, kaip ir kitiems jaunuoliams prieš jį, Didžioji Dvasia sapne nurodys, koks žvėris arba paukštis jam skirtas globėju visam gyvenimui.

Kai žolė siekė kelių aukštį, berniukas, tėvo lydimas, užkopė į šventąją vietą kalnuose. Čia jie rado siaurą olą nedidelėje, išsikišusioje plokštumoje, ir Trys Strėlės nutarė gyventi joje maldos ir laukimo metu. Jis žinojo, kad turės pasninkauti ir kad, neturėdamas ginklų, reikalui esant turės gintis plikomis rankomis, bet tas tik didino jo pasiryžimą. Oro netikėtumų jis taip pat nebijojo, nes buvo papratęs dėvėti vien žvėrių odos mokasinais ir odiniu žiurstu.

Berniukui pasirinkus vietą, jo tėvas pasišalino, ir bandymas prasidėjo.

Trys Strėlės meldėsi į Didžiąją Dvasią, prašydamas, kad jam pasirodytų kilties dvasia ir pasakytų, koks žvėris arba paukštis jį globos. Tada jis galėtų grįžti pas savuosius ir pranešti, kad jo pasninkavimo tikslas pasiektas ir jis turi globėją visam gyvenimui.

Penkias dienas ir penkias naktis jaunuolis laukė kalno plokštumoje, tik po saulėlydžių nusileisdamas prie mažo šaltinio atsigerti, bet Didžioji Dvasia jam nedavė jokio ženklo. Todėl jo širdį apėmė gilus liūdesys. Jis žinojo, kad už dienos turės grįžti į savo kaimą, net jeigu nieko nebūtų sapnavęs. Tada maža būtų vilties dar kartą išvykti į lemtingą pasninką.

Paskutinį vakarą, nusilpęs ir pavargęs, Trys Strėlės vėl ėmė šauktis Didžiosios Paslapties pagalbos, šį kartą karščiau melsdamasis, kaip kada nors.

— O Didžioji Dvasia, — maldavo jis, — pasigailėk to, kuris nužemintas stovi prieš tave. Tegul jo kilties dvasia arba koks nors ženklas iš už perkūno padangių pasirodo jam iki rytdienos saulėlydžio, jei tokia tavo valia.

Jam taip besimeldžiant, vėjas, ligi tol pūtęs iš pietų, ūmai pasisuko į pietus. Tas nepaprastai pradžiugino jaunuolį, nes šiaurys buvo didžiojo lokio, jo giminės totemo, vėjas.

Buvo jau visai tamsu, kai Trys Strėlės pasitraukė į olą, ir čia jis pirmą kartą aiškiai užuodė lokio kvapą. Tai buvo puiku! Jaunuolis taip susijaudino, kad sudribo ties anga ir įsmeigė akis į naktį.

Tada sugriaudė, sužaibavo. Garsiai šniokšdamas atūžė šiaurys. Ir berniukas regėjo didįjį irokėzų lokį, stovintį už savo pečių.

— Atidžiai klausykis, — girdėjo Trys Strėlės savo širdyje, — tavo kilties dvasia išgirdo tavo maldą. Šiąnakt sužinosi didelę paslaptį, kuri pradžiugins tavo žmones ir padės jiems.

Tą akimirką taip baisiai sugriaudė, kad berniukas net pašoko. Pakėlęs akis, jis pamatė strėlės pavidalo žaibą, šaunantį per dangaus skliautą. Tuo pačiu pasigirdo baisus garsas, tartum pumos kalno aukštumoje ristųsi mirtinoje kovoje.

Bet berniukas neišsigando ir tuojau ėmė kopti aukščiau į kalną. Kai budrios jo akys priprato prie neaiškios šviesos, jis pastebėjo, kad, šiurpulingo vėjo blaškomi, du balzamo keniai smarkiai trynėsi vienas į antrą, nuo ko ir kilo klaikus garsas.

Dabar jau berniukas nenuleido akių nuo medžių, ir jam pasidarė baisu, kai, žaibui blykstelėjus, trynimosi vietoje pasirodė dūmai, o po to liepsnos liežuviai.

Sustingęs vietoje Trys Strėlės sekė įvykių eigą. Jis niekuomet nebuvo matęs ugnies iš arti; niekas jo kiltyje nebuvo patyręs to, kas jam dabar teko patirti.

Pasibaisėjęs baisiais burtais, jaunuolis atsargiai nusileido į olą, kur vėl užuodė lokio kvapą, kas jam priminė regėjimą ir keis-

Voraĩ – nuostabūs audėjai ir inžinieriai

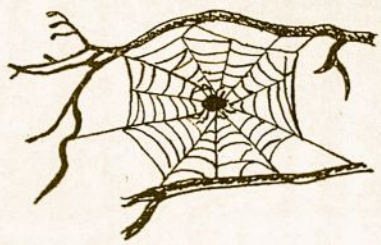

Sk. Aide rasite patarimų, kaip apipurkšti voratinklį ir parnešti jį namo arba net išstatyti parodėlėje būkle. Voratinklį? Keista, tiesa?

Ne, ne taip jau keista, nes iš 15,000 rūšių vorų, gyvenančių miške, laukuose, soduose, vandenyje ir namuose tik keli tėra nuodingi, o kiti labai naudingi. Be to jie nuostabūs audėjai ir inžinieriai.

Vorų yra labai mažyčių, bet ir labai didelių, pvz., tropikuose gyvenąs stambus **keturplautis paukštėda** ir dar stambesnis jo pusbrolis **Javos paukštėda.**

Europos voras **kryžiuotis** ir Š. Amerikos **juodoji našlė** labai nuodingi; kiti vorai irgi gali įkąsti savo aštria burna, bet tai retas atsitikimas. Juk puikiai galima stebėti vorą, visai jo neliečiant. O liesti net svetimo šuns ar katės nepatartina!

Šeimininkė namuose vorų nemėgsta — ir aišku kodėl — bet tas nereiškia, kad visus vorus reikia naikinti.

Yra žmonių, kurie viską naikina, kas tik jiems svetima, nepatogu arba įtartina: kiekvieną vabzdį, kiekvieną vorą (voras ne vabzdis, nes turi 8, ne 6 kojos), kiekvieną gyvatę. Jie nesidomi sužinoti, ar jie "kalti", t. y. tikrai žalingi arba pavojingi žmonėms. Juk nesvarbu: tų skrendančių, bėgančių, lipančių, šliaužiančių padarų ir jau taip per daug!... Taigi užminkime ant šios skruzdės, nusukime šiam žiogui, šiam žirgeliui sprandą, nukaukime šį žaltį!

Bet skautas gamtos draugas. Jis ją myli ir todėl gina ir globoja. Jis nepasiduoda panikai, pamatęs vorą, jis netrokšta "bausti" už kažkokius "nusikaltimus". Be abejo, skautas taip pat žino, kad gyvulys ar kitas gyvis nėra žaislas, kurį galima mėtyti, tampyti, erzinti ir pagaliau net užmiršti. Šuniukai ir katytės daug ką galėtų papasakoti!

Taigi paklausykime, kodėl įdomu parsinešti voratinklį.

Vorai gamina ir mezga voratinklius. Jų yra įvairių — pagal vorą ir pagal reikalą. Tinklininkai gamina gaudomus tinklus, į kuriuos patenka ir įsipainioja musė — grobis. Kiti vorai apipina ir susuka augalų lapus, ant kurių padeda kiaušinėlius. Dar kiti iškasa žemėje nedidelį urvelį ir iškloja savo būstą voratinkliu arba padaro varpo pavidalo tinklą žolėje.

Rudenį — bobų vasarą — jauni voriukai panaudoja voratinklį skraidyti. Įlipęs į augalo stiebelį ar šakutės galą, voriukas išleidžia voratinklį, pirma pritvirtinęs jį prie šakutės. Kada siūlas pakankamai ilgas, voriukas perkanda jį prie pritvirtinimo vietos, tęsdamas voratinklio išskyrimą dar kurį laiką. Po to jis pariečia kojytes, ir, atitrūkęs nuo augalo, voratinkliu skraido pavėjui. Ar ne pavydėtinai smagu?

Vandeninis **voras sidabriukas** vandenyje rezgia sau iš voratinklio lizdą varpo pavidalo.

Ir neužmirškime **voro šienpiovio,** vaikščiojančio ilgom — beveik per ilgom — kojom.

Sunku viską taip greit papasakoti — neminėjome, kaip vorai mezga tinklus, kokių rūšių jie išleidžia siūlų, kas yra "signalinis" siūlas — bet svarbu žinoti, kad vorai įdomūs, gabūs, naudingi, jei ne namuose, tai bent gamtoje.

Juo daugiau sužinai, tuo labiau stebiesi. Tikiu, kad inžinieriai senais laikais mokėsi iš gudragalvių vorų.

Dabar jau ieškosi gražaus spindulinio tinklo lauke ir, "įamžinęs", išdidus atneši jį į sueigą. Kas žino, gal tas, kuris juoksis iš tavęs, pirmas ieškos tokio pat voratinklio?

Brolis Voras.

---

tus lokio žodžius. Gal būt tai buvo paslaptis, kurią parnešti savo kilčiai jam buvo skirta? Taip, liepsnojanti strėlė danguje turėjo būti jo totemas ir Liepsnojanti Strėlė jo vardas!

Saulei patekėjus, jaunuolis užkopė į aukštumą. Čia jis pamatė tik vieną apdegusį kenį ir nusilaužė dvi šakas, kurias tuoj ėmė smarkiai trinti vieną į antrą.

— Tie burtai man per sunkūs, — pagalvojo jis, kai nieko neatsitiko. Bet tuojau jis vaizduotėje pamatė savo žmones kaime ir vėl ėmė trinti karštas šakas.

Vėl pastangos buvo tuščios, bet valia nugalėjo nuvargusius raumenis. Po ilgo, kantraus bandymo pasklido silpnas dūmų kvapas. Dar už kiek laiko vienoje šakoje pasirodė kibirkštėlė. Nudžiugęs, jaunuolis pašvaistė šaką ore, kaip kad buvo matęs liepsnojančią strėlę, šaunančią padangėm.

Kibirkštėlės vieta sužėrėjo, suliepsnojo, ir didžioji ugnies dovana buvo suteikta mohaukų kilčiai.

Liepsnojančios strėlės bandymas prašoko visas jo viltis.

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

Anglijos rajonas

Per **Vasario 16** minėjimo šventę skautai ir jaunimas atliko programą. Taip įvyko Nottinghame, Manchesteryje ir Wolverhamptone.

II. 26-28 Manchesteryje įvyko 2-ji Ramboristų vieneto paruošimo **savaitgalio stovyklėlė** ir pirmasis pavasarinis laužas.

III. 26-28 ten pat įvyko 3-oji Ramboristų **savaitgalio stovyklėlė.**

IV. 3-4 Londone įvyko DBL Sąjungos metinis **atstovų suvažiavimas,** kuriame skautus atstovavo rajono vadas s. J. Alkis.

IV. 19 paminėta **šv. Jurgio** diena Nottinghame per iškilmingą sueigą, kurioje dalyvavo Šiluvos dr-vės sesės ir Žirgų skilties broliai bei jų tėveliai ir svečiai. Per sueigą taip pat minėtas 4 metų vieneto įsikūrimas.

Vietininkas apžvelgia 4 metų veiklą, dėkoja tėvams ir rėmėjams ir džiaugiasi skaučių skautiškuoju nusistatymu. Per metus ir stovyklose skautės ir skautai žengė pirmyn, tikėdamos, kad ras laimę tarnaudami Dievui, Tėvynei ir Artimui.

Kalba ir K. Bivainis bei sk. Tėvų komiteto pirm. J. Domasevičius, nušviečia šv. Jurgio gyvenimą ir linki sekti skautų patrono pėdomis.

Per laužą sesės Šnelytės gražiai dainuoja, o brolis J. Vašgauskas deklamuoja. Sesei E. Zaveckienei padėkojus visiems, laužas baigtas Tautos himnu. J. M.

V. I Derby aplankytas a. a. v. s. **K. Vaitkevičiaus** kapas ir pagerbtos motinos.

V. s. K. Vaitkevičius buvo skautų rajono vadas, Derby skyriaus steigėjas ir uolus visuomenininkas. Jis taip pat mėgo plunksnos darbą, rašė į Sk. Aidą, redagavo Šarūną ir Budėkime rašė jaunimui patriotinio idealistinio pobūdžio noveles. Po jo mirties buvo išleistas rinkinys Mažieji didvyriai, kuris susilaukė gražių atsiliepimų.

Į kapines susirinko gausus būrelis: Wolverghamptono Saulučių sesės, E. Kaminskienės globojamos, Nottinghamo Šiluvos dr-vės sesės, vyr. sk. vyr. sl. E. Zaveckienės globojamos, Manchesterio Maironio dr-vės atstovas s. v. v. sl. A. Jakimavičius, vadeivė s. G. Zinkienė, s. Br. Zinkus, vietininkas ps. J. Maslauskas, skyr. pirm. P. Sarapinas ir daug bendradarbių, bičiulių ir visuomenės. Buvo ir velionio našlė p. E. Vaitkevičienė.

Pasiklausę gražių kalbų ir papuošę kapą, visi grįžo į Motinos minėjimą. Parapijos maršalka P. Popika atidaro iškilmes, o motinos Urbanavičienė ir Pranauskienė uždega žvakutes ant gražiai papuošto stalo.

Programa graži ir įvairi ir baigiasi kavute M. Raulinaitienės namuke ir linksma polkute.

VI. 4-7 Drum Hill — Derbyshire — įvyko savaitgalio stovykla. Dalyvavo Stoko stovyklautojai, Manchesterio Maironio dr-vės vilkiukai su skautais ir dr-ku v. sl. A. Jakimavičium, Vadeivė s. G. Zinkienė su vilkiuku V. Zinkum ir s. Br. Zinkus.

Anksti kitą rytą atvyko viet-kas ps. J. Maslauskas ir jo pavaduotojas v. sl. A. Gerdziūnas. Iš toliau prisidėjo v. sl. L. Valteris.

Vėliavų aikštėje v-as skautams apibūdina Sekminių prasmę ir stovyklos bei stovyklavimo idėjas — apie drausmę, švarą, uniformos dėvėjimą ir t. t., ypatingai pabrėždamas, kad stovykloje būtų kalbama tik lietuviškai.

Brolis L. Valteris pravedė pirm. pagalbos teoretinę dali, po to buvo žaidimai, skilčių užsiėmimai, specialybių reikalai, mazgų rišimai, žygis, naktiniai žaidimai ir dainos.

Bendras laužas pas anglus skautus.

Kitą dieną stovyklautojai mokosi kepti duoną, blynus ir mėsą. Kepė duoną visi ir, grįžę namo, net mamas mokė.

Stovyklos uždarymo dieną atvyko svečių iš Derby, Ashbourne ir Stoko — Br. Puodžiūnienė vilkiukus vaišino saldumynais. Pagaliau virto per savaitgalį stovėjusios palapinės, buvo šveičiami puodai ir ruošiamasi vykti į namus...

Per įsakymus stovyklautojai sužino, kad specialybių egzaminus išlaikė vilkiukai: V. Puodžiūnas, A. Navackas, G. Surblys, S. Benediktas — dviratininko ir stovyklautojo.

J. M.

Kanados RAMBYNO tunto II vilkiukų draugovės nariai. Nuotrauka — pačių vilkiukų. Pageidautina: a) kad nuotraukos vaizduotų veikimą, užsiėmimus, žaidimus ir p. ir b) kad būtų surašytos visų pavardės. Ačiū už pirmąją. **Red.**

Australijos rajonas

Baltijos tuntas — Canberra.

Pagal nusistovėjusią tradiciją Baltijos tuntas ir šiemet suruošė Motinos dieną.

Per šv. Mišias, kurias aukojo vietinis australų kunigas, giedojo Aušros choras. Skautai-ės atvyko uniformuoti.

Po to Lietuvių Klube Lynehame įvyko iškilminga tunto sueiga, kurioje dalyvavo 31 skautai-ės ir naujoji tuntininkė sesė R. Jarašienė.

Iškilmingos sueigos metu įžodi davė šie skautai:

skauto — A. Budzinauskas, ir jaun. skauto — R. Grušas, L. Jarašius ir V. Žilinskas.

Po skanių užkandžių prasidėjo meninė dalis: vieno veiksmo vaidinimas Namelis, kurį režisavo sesė R. Jarašienė ir p. R. Genienė, ir taut. šokiai, deklamacijos. Visiems patiko lietuviškoje atmosferoje praleistas popietis.

Nap. Volkas.

Aušros tuntas — Sydney

Živilės dr-vės skautės ir kandidatės IV. 16 susirinko į velykinę sueigą Bankstowne. Buvo marginami margučiai ir skaitomi Velykų papročiai Lietuvoje. Sueigą pravedė dr-kė ps. D. Skorulienė,- dalyvaujant tunto skaučių skyriaus vedėjai s. E. Laurinaitienei. Signalizacijos mokė v. sl. V. Čižauskas.

Po sueigos skautės ir Gedimino dr-vės skautai mokėsi tautinių šokiu.

Nutarta V. 18-24 Bankstowno liet. namuose suruošti mergaitėms taut. juostų audimo kursus.

Australian Association of Scouts in Exile (A.A.S.E.) metinė sueiga įvyko V. 8 estų namuose.

Per pranešimus paaiškėjo, kad buvo suruošta tarptautinė džiamborėlė, sporto olimpiada, plaukimo karnavalas ir tarptautinis balius.

Slaptu balsavimu išrinktas naujas vykdomasis komitetas: estas H. Sarev — pirm., austras T. J. Rotcas — vice-pirm., vengras E. Hahn — sekr., latvis V. Trankels — ižd., ir narinis rusas A. Davidoff ir ukrainietis M. Syvak.

Be nuolatinio Aušros tunto atstovo sueigoje dalyvavo tun-kas ps. J. Zinkus, ps. A. Alčiauskas, s. dr. A. Mauragis, s. v. V. Narbutas, v. sl. R. Zinkutė ir v. sl. V. Čižauskas.

V. 9 Aušros t. ir vietos ateitininkų kuopa, pagal Sydnejuje esamą tradiciją, Lidcombo bažnyčioje ir Bankstowno Dainavos salėje šventė Motinos dieną.

Minėjimo programą sudarė kun. P. Martūzo žodžiai motinoms, p. G. Reizgytės paskaitėlė; jaunųjų ateitininkų pasirodymai, vadovaujant kun. P. Martūzui; skaučių Gėlių valsas, paruoštas balerinos Ramonos Rataitės, Liudos Apinytės smuikininko (V. Tamulaičio) skaitymas; Edo Šurkos akordeono solo; jaun. skaučių taut. šokiai. Jaun. skautas Kataržis ir skautė Zita Belkutė nudžiugino muzika.

Minėjimą, į kurį atėjo virš 300 žmonių, gražiai užbaigė tun-kas ps. J. Zinkus.

Po minėjimo p. K. Butkus rengėjams paskyrė £25.— dovaną, kurią lygiai padalino Aušros tuntui ir Sydnejaus moksleivių ateitininkų būreliui.

V. 16 tunte prasidėjo sk-ku kursai, kuriems vadovavo s. B. Žalys, talkininkaujamas ps. A. Alčiausko ir v. sl. R. Zinkutės.

Džiugo tuntas Melbourne.

IV. 24 Džiugo tuntas turėjo savo Jurginių sueigą parapijos namuose. Joje įdomų pašnekesį apie astronautus pravedė svečias iš Amerikos, tėvas Borevičius, S. J. Jis skautas iš jaunų dienų ir sutiko keletą senų pažįstamų iš skautavimo laiku.

Tun-kas ps. J. Makulis savo žodyje ragino skautus kasmet įgyti naują specialybę.

Sueigos dalyviai buvo tėvo J. Borevičiaus, kun. P. Vaserio ir s. V. Vaitkaus nufotografuoti. P.

JAV Atlanto rajonas

P. L. K. Mindaugo draugovė
Kennebunkport, Maine.

Šv. Antano gimnazijos **Mindaugo** dr-vė, įsteigta 1960 m., nėra didelė, bet veikli.

Pirmasis dr-vės draugininkas buvo vsl. Manfredas Prišmantas. Jis su vsl. Vaidotu Vakauza, broliu Juozu Stasaičiu ir ps. kun. Vytautu Bitinu, dr-vės globėju, dirbo su skautais dvejus metus. Jie stengėsi kuo uoliausiai mokyti jaunuosius brolius lietuvybės ir skautybės.

Šiuo metu dr-vė turi 36 narius ir vis auga. Šiais metais dr-ku buvo Gintautas Miceika. Skautai daug iškylavo šaudymo rungtynes ir lankė laivu ir lėktuvų bazes.

Gegužės 23 skautų vyčių įžodžius davė psl. Raimundas Ambrozaitis, psl. Ričardas Baliūnas, psl. Leonas Klimaitis ir sl. Arūnas Subatkevičius. Visiems daug sekmės!

Budžiu!

s. v. psl. **Ričardas Baliūnas**

Tikros sesės skautės
ir
tikri broliai skautai
skaito
SKAUTŲ AIDĄ.

JAV Ram. Vandenyno rajonas

Los Angeles, Calif.

Šiemet skautų **Kalniškių** tuntas mugėje labai gražiai pasirodė. Visi vienetai nuoširdžiai ruošėsi ir išstatė daug medžio drožinių ir kitų vertingų eksponatų. Broliams pasisekė papildyti ištuštėjusias vienetų kasas.

Skautų dr-vė dėkinga p. Andrašiūnui ir p. Kalvaičiui, gi vilkiukai p. Raubertui už padovanotus mugei nutapytus paveikslus.

*

Suorganizuoti pavasarį **skiltininkų kursai** labai pavyko. Buvo einama ne sausa teorija, bet stengtasi pravesti viską praktiškai, kad patys kursantai dalyvautų ir prisidėtų.

Kursų instruktoriais buvo aktyvesnieji skautininkai.

*

L. A. skautų **židinys** nenuilstamai veikia. Ji sutiksi prie įvairiu darbu. Šios vasaros pagrindinis židiniečių uždavinys rūpintis įsigyti savo skautų stovyklavietę.

Židinio valdybą sudaro seniūnas ps. K. Prišmantas, sekr. E. Pažėrienė ir iždininkas J. Jakubauskas.

Nonis.

JAV Vidurio rajonas

Iškilminga Šv. Jurgio sueiga Chicagoje

IV. 25 Bogen aukšt. mokyklos auditorijoje įvyko iškilminga visų Chicagos skautų-čių vienetų Šv. Jurgio dienos sueiga. Sueigoje dalyvavo 525 skautai-ės, LSS Pirmijos pirmininkas v. s. E. Korzonas, vyriausioji skautininkė v. s. Ona Zailskienė, Vidurio rajono vadas v. s. V. Tallat-Kelpša, Vidurio raj. vadeivos — v. s. F. Kurgonienė ir ps. P. Bučas, daug skautų vadovų, skaitlingas būrys skautininkų-kių ir apie 300 tėvų bei rėmėjų. Sueigai vadovavo s. J. Paronis. Lauželi vedė s. V. Vijeikis.

Oficialioji šios neeilinės sueigos dalis buvo turtinga iškilmingais momentais. Po raportų ir LSS vadovybės skautų vienetų inspekcijos, įnešus vėliavas, sekė gilų įspūdį visiems dalyviams palikusios Kernavės tunto vėliavos pašventinimo apeigos. Vėliavą pašventino LS Seserijos dvasios vadovas ps. kun. Pr. Garšva. Vėliavos kūmais buvo A. Ruibys, p. Ruibienė, p. Mažeikienė ir v. s. Eug. Vilkas.

Sugiedojus JAV ir Lietuvos himnus, buvo perskaityti įsakymai, liečią vadovų pakėlimus į aukšt. laipsnius, apdovanojimus ir įžodžius. Įsakymus sekė apdovanojimai ir skautu - skaučiu bei i paskautininkius pakeltųjų įžodžiai.

Į aukšt. laipsnį buvo pakelti: į vyr. skautininko: s Pranas Nedas, į skautininko-kės ps. Gražina Musteikytė, ps. Kazys Cijūnėlis, ps. Jonas Paronis ir ps. Aleksas Karaliūnas. Į paskautininkio-kės laipsnį — v. sl. Janina Mikutaitienė, v. sl. Modestas Jakaitis, v. vl. Vladas Rupinskas ir LS Seserijos dvasios vadovas kun. Pranas Garšva.

Ordinais Už Nuopelnus su rėmėjo kaspinu apdovanoti tėvai - rėmėjai: P. Vaitaitienė, A. Ruibys, B. Vindašius, J. Petkūnas, P. Burkauskas, E. Trečiokas, Eug. Trečiokienė, D. Kurauskienė, A. Žukauskienė, Č. Rukuiža, J. Stankus, J. Vaičekonis. Pažangumo žymeniu apdovanotas Lituanicos tunto Vinco Krėvės d-vės skiltininkas Gintanas Plačas. Apdovanotiems prisegė LSS Pirmijos pirm. v. s. E. Korzonas ir vyr. skautininkė v. s. O. Zailskienė.

Neišdildomą įspūdį paliko 19 Aušros Vartų ir Kernavės tuntų skaučių ir 12 Lituanicas tunto skautų įžodis. Ta pačia proga 11 Lituanicos tunto Dariaus ir Girėno oro skautų draugovės skautams geltonieji kaklaraiščiai buvo pakeisti mėlynaisiais.

Įžodį davusiems skautams sugrįžus į vietas, ratu sustoję skautininkai pakartojo skautininko įžodį ir naujieji paskautininkiai — kun. Pr. Garšva, M. Jakaitis ir V. Rupinskas buvo papuošti žaliaisiais kaklaraiščiais.

Oficialioji sueigos dalis buvo baigta LSS Pirmijos pirm. v. s. E. Korzono trumpu ir turiningu sveikinimo žodžiu.

Išnešus vėliavas, s. V. Vijeikis, talkininkaujant sk. vyčiui tėvui Algimantui Keziui, S. J., pravedė smagų skautišką lauželi, kuriame kiekvienas tuntas pasireiškė su įdomiu ir gerai paruoštu pasirodymu. Amerikos Balso atstovas p. Labanauskas visą sueigos eigą įrašė magnetofoninėn juostelėn, prižadėdamas radio bangomis perduoti ją pavergtoje tėvynėje likusiems sesėms ir broliams.

Ši jungtinė Chicagos skautijos sueiga užsitęsė apie tris valandas. Jos dalyviai skirstėsi pakilia nuotaika, jausdami pasididžiavimą ne vien įspūdingu savo narių skaičiaus gausumu, bet dvasiniu, visus bendron šeimon jungiančiu, vieningumu.

Ir. R.

Aušros Vartų Tuntas

Chicagos Aušros Vartų tuntui šiuo metu priklauso apie 190 skaučių. Veikia 6 draugovės ir 2 vyr. skaučių būreliai. Tunto veikla gyva: beveik visos draugovės renkasi į sueigas kiekvieną savaitę. Aušros Vartų tunto sesės aktingai reiškiasi ne vien tik skautiškoje, bet ir visuomeninėje - kultūrinėje Chicagos lietuviškoje veikloje. Beveik visos mokyklinio amžiaus mergaitės lanko pradines ir aukštesniąsias lituanistines mokyklas. Nemažas skaičius vyresniųjų lanko ir Pedagoginį Lituanistikos Institutą. Lanko muzikos mokyklas ir baleto studijas, dalyvauja choruose, ansambliuose, tautinių šokių grupėse, sporto rinktinėse, vyresnės, ypač vadovės, dalyvauja įvairiose visuomeninio gyvenimo srityse. Chicagoje būtų sunku rasti visuomeninio gyvenimo įvyki, kuriame aktyviai isijungusios nedalyvautų bent keletas Aušros Vartų tunto skaučių. Tunto veiklą nuoširdžiai remia skaučių tėvai. Be nuolatinio darbo draugovėse, tuntas, pvz., dalyvavo Kaziuko Mugėje, Gėlių ir Darželių parodoje, minėjo Tarptautinės Skaučių Draugystės Dieną.

Kaziuko Mugė. III. 7. Aušros Vartų tuntas dalyvavo Jaunimo Centre įvykusioje Kaziuko mugėje. Ši mugė buvo pasididžiuotina sesių darbštumo, nagingumo ir ilgų valandų nuoširdaus darbo manifestacija. Prie mugės rengimo darbu ir finansine parama daug prisidėjo tunto tėvai.

Gėlių ir Darželių paroda. III. 21-28 tunto sesės dalyvavo Chicagoje, McCormick Place vykusioje Pasaulinėje Gėlių ir Darželių parodoje. Čia amerikiečių skaučių skyriuje, Vidurio rajono vadeivei v. s. F. Kurgonienei vadovaujant, buvo įrengtas lietuvaičių skaučių paviljonas. Aušros Vartų tuntą paviljono rengimo komisijoje atstovavo v. s. J. Bobinienė. Pasikeisdamos su Kernavės ir Juodkrantės tuntų skautėmis, savaitės bėgyje paviljone budėjo apie 35 Aušros Vartų tunto sesės. Parodos meninėje programoje dalyvavo s. Ir. Smieliauskienės vadovaujama tautinių šokių grupė, kurios šokėjos yra daugumoje šio tunto skautės. Parodoje dalyvavusių lietuvaičių nuotaiką slėgė tai, kad tarp daugelio įvairių tautų skaučių uniformų nebuvo leista išstatyti lietuviškos uniformos.

Mąstymo Diena. III. 21 Jaunimo Centre įvykusioje tunto sueigoje iškilmingai buvo paminėta Tarptautinė Skaučių Draugystės, arba Mąstymo Diena. Šioje sueigoje buvo prisiminti septyni kraštai, kuriuose šiuo metu veikia laisvėje gyvenan-

čios lietuvaitės skautės, gi mūsų meilė, mintys ir viltys Lietuvoje likusioms sesėms buvo persiųstos žvakės liepsnelės plazdėjimo, kurią uždegė Vyr. Skautininkės pavaduotoja s. M. Jonikienė. Pasirodymuose, sekant sueigos vedamąją mintį, vyravo tarptautinis motyvas. Buvo šokami kitų šokiai, dainuojamos kitomis kalbomis dainos, aišku, neužmirštant ir savųjų.

Tuntininkių Pasikeitimas. Tunto sueigoje jautriai buvo atsisveikinta su iš pareigų pasitraukusią, septynerius metus tuntui sėkmingai vadovavusia, v. s. Jone Bobiniene. Tuntininkės pareigas nuo š. m. III. 28. perėmė buvusi tunto adjutantė s. Regina Kučienė.

Ir. R.

Clevelando Neringos skaučių tuntas

1965 VI. 28. Čiurlionio ansamblio namuose įvyko iškilminga sueiga, kurioje pasikeitė skaučių tunto vadovybė. Buvusi tuntininkė ps. Vl. Butkienė perdavė pareigas v. s. Megai Barniškaitei. Tuntininkės pavaduotoja paskirta ps. Nijolė Kernauskaitė, tunto instruktorė s. Nelė Mockuvienė, tunto korespondentė s. Mirga Kižienė. Kitos tunto pareigūnės lieka tos pačios — adjutantė ps. Gražina Garlaitė, tiekimo skyrius, ir iždininkė ps. Birutė Juodikienė, jaun. skaučių vadovės v. s. Apolonija Šenbergienė ir vyr. skl. Aldona Kavaliūnienė, skaučių ps. Irena Giedraitienė, vyr. skaučių ps. Amanda Muliolienė, jūros skaučių vadovė ps. Liuda Brizgienė.

Buvusiai tuntininkei buvo nuoširdžiai padėkota už jos atliktą darbą ir rūpesčius. Dėkojo skautės, skautininkių draugovės seniūnė v. s. Lina Slabokienė ir tėvų komitetas įteikiant dovanų ir gėlių. Naujoji tuntininkė buvo sutikta su gėlėmis ir gražiausiais linkėjimais ateities darbuose. Naujoji tuntininkė gautus žiedus pasidalino su visomis vadovėmis ir tėvų komiteto pirmininku p. Staškūnu, kviesdama visas seses, ne tik tėvų komitetą, bet ir visus tėvus į bendrą darbą.

Po iškilmingos sueigos, kurioje dalyvavo tunto skautės, vadovės ir būrelis tėvų, įvyko nuotaikingas mergvakaris greitu laiku ištekančiai tunto adjutantei Gražinai Garlaitei. Mergvakarį pravedė v. s. A. Šenbergienė. Skambėjo dainos, buvo nupintas rūtų vainikėlis, įteikta gražių dovanų iš tunto, v. skautininkių draugovės ir akademikių skaučių. Po to įvyko kuklios vaišės.

Sesė Mirga.

Kanados rajonas

Skautorama Montrealyje

Gegužės 15 d. **Aušros Vartų** parapijos salėje įvyko parengimas, kokio Montrealio lietuviai nebuvo turėję: 2½ valandos užtrukusi dainų, šokių, feljetonų ir muzikos pynė, pavadinta skautorama. Programą laužo forma labai gražiai pravedė iš New York pakviesta žinoma laužavedė Livija Bražėnaitė, įtraukdama visus susirinkusius. Kiekvienas vienetas buvo paruošęs trumpą pasirodymą scenoje: paukštytės — Birutės Vaitkūnaitės - Nagienės režisuotą šoki, vaizduojantį metų laikus, vilkiukai — grupinę deklamaciją, skautės inscenizavo dainą 'Ant kalno malūnas", skautai — džazo orkestras, vyr. skautės — madų parodą, ir t. t. Laužavedė Bražėnaitė, pati pritardama gitara, padainavo porą dainų solo, o sk. vytis A. Navikėnas paskaitė V. Bražėno feljetoną apie šokius.

Skautorama buvo rengta, užbaigiant K. L. bendruomenės Montrealio apylinkės pinigų telkimo vajų stovyklavietei įgyti. Vajus iniciatoriams gerai pavyko, Montrealio lietuviai duosniai atsiliepė ir skautoramos metu pasiekė beveik 8,000 dolerių. Reikia paminėti, kad stovyklos įsikūrimą gražiai parėmė vietos dailininkai, kurių padovanotų paveikslų loterija įvyko per skautoramą. Čia pat skautoramoj dalyvių balsavimo būdu buvo parinktas stovyklavietei **Baltijos** vardas.

Stovyklavietė įsigyta keletos žmonių nepailstamu darbu ir iniciatyva. Daugiausia jos laukė Montrealio skautai ir skautės, kurie iki šiol primityviose sąlygose kas metai turėdavo stovyklauti. Lyg ir atsidėkodama, skautų vadovybė stovyklavietei įsigyti komiteto pirmininką agr. Pr. Rudinską apdovanojo ordinu **Už Nuopelnus** su rėmėjo kaspinu. Ordinas buvo viešai įteiktas skautoramos metu.

Pirmą kartą Montrealyje įvykęs šios rūšies skautiškas pasirodymas visuomenės buvo labai palankiai įvertintas ir tikimasi, kad bus ne paskutinis.

sl. D. Zubaitė.

Naujienos iš Hamiltono

Birželio 13 susirinko 13-ka brolių vyčių ir prieauglių į gražų Angelstone Parką paminėti D.L.K. Gedimino skautų vyčių būrelio gimimo 15-tąsias suaktuves.

Prie bendro užkandos stalo broliai vyčiai savo buvusiam vadui Zigmui davė apyskaitą, kiek kuris davė prieauglio skautijai. Suvedus apyskaitą pasirodė, kad jis yra didesnis vilkiukų šakai negu paukštyčių. Tai išgirdusios sesės nusprendė: Bus karas!

Prie laužo buvo išmėginta balsai ir pasirodė — jie skamba dar pusėtinai.

Broliai vyčiai ne tik pramogavo, bet ir turėjo sueigą, kurioje prisiminė šūkį: "Pirmiau sutirps plienas į vašką, pirmiau sutrupės uolos, kol mes atšauksime savo duotąjį žodį". Tačiau gediminiečiai neišlaikė savo žodžio — būrelis visai užmigo, nes nebuvo įlieta pakankamai naujų jėgų. Savo kaltei atpirkti senieji gediminiečiai nutarė "restauruoti" skautų vyčių būrelį. Parengiamiesiems darbams atlikti pasisiūlė brolis Zenas. Gero vėjo jam!

Birželio 22 gražioje skautininkų Viliamų sodyboje susirinko 7 Hamiltono ir apylinkių skautininkai painių klausimų aptarti.

Ilgoje (trukusioje net 4 valandas) kalboje, brolis Zigmas stengėsi įrodyti traukiamosios virvės galią, tačiau nors jis ir "vienas buvo tvirtas kaip plienas" visgi nepajėgė įtikinti kitų 5 brolių ir vienos sesės. Po 5-kių valandų kalbų nepriėję vieningos nuomonės, išsiskirstė, susitarę į rudenį vėl susirinkti pas brolį Praną tęsti nebaigtų diskusijų. Gero vėjo ir jiems! P. E.

STOVYKLOS LAIMĖ

Laimė yra sėdėti autobuse ir važiuoti į stovyklą.
Laimė yra užuosti laukiamų pietų kvapą.
Laimė yra taisyklingai surišti lazdas ir gauti pagyrimą.
Laimė yra plaukti vėsiame ežere.
Laimė yra įlįsti į guolį palapinėje po gražaus laužo.
Laimė yra, kad tamsiame miške yra daug brolių skautų, kurie visi nori gera.
Laimė yra būti geru skautu gamtos aplinkoje ir pilnai gyventi geros stovyklos gyvenimą.

AUSTRALIJOS RAJONO STOVYKLA

Ir šiemet Vilniaus tuntas suruošė **velykinę stovyklą.** Dėl labai blogo oro melburniškių teatvyko 6, bet Adelaidės skautai nepabūgo vykti stovyklon. Jų prisistatė 20.

1965. IV. 16 Mt. Crawforde pradėjo kilti palapinių miestelis, suplevėsavo vėliava, o iš virtuvės pakilo skanūs kvapai.

Pirmoji diena greit prabėgo. Po vakarienės dainos skambėjo prie laužo tol, kol lietutis nenuvarė į palapines. Bet ir ten buvo nesaugu, nes pylė kaip iš kibiro.

Dieną teko džiovinti patalinę. Laužas dabar degė dieną ir naktį.

Sekmadienį ps. kun. P. Dauknys laikė šv. Mišias, džiaugsmingai pervažiavęs balas ir purvą savo nedideliu automobiliu.

Į laužą atvyko rajono vadas v. s. V. Neverauskas su sese ps. M. Neverauskiene, kuri pravedė kelių vyresniųjų skaučių įžodį.

Nors, gaila, oras nebuvo palankus, bet visvien buvo malonu praleisti keletą dienų gamtoje, o jauniesiems tai buvo gera pamoka užsigrūdinti blogo oro sąlygose. **J. V. P. M.**

VILKIUKŲ STOVYKLA ANGLIJOJE

IV. 9-11 Mayfielde įvyko pirmoji pavasarinė **vilkiukų** ir **skautų vyčių savaitgalio stovyklėlė.** Iš Derbio atvyko aukšti anglų skautų pareigūnai J. Booth, T. Roome ir kit. Jiems buvo parodyta tikrai turtinga ir graži parodėlė.

Prie vėliavos nuleidimo geltonas ir žalias vilkiukų būrelis susirikiuoja su savo gairelėmis vilkiuko ženklu — vilko galvos — ir su būrelių globėjais. Ši stovyklėlė skirta vien vilkiukams ir todėl visi jiems linki geriausios kloties.

Po vėliavos nuleidimo gražus laužas su dainomis, deklamacijomis ir šūkiais.

Po laužo, vilkiukai į poilsį, svečiai — į namus, vyresnieji į posėdį, o vėliau sk. vyčių kand. G. Kukanauskas ir A. Petrauskas įvedami į vyčio kand. tradicijas.

Sekmadienį vilkiukų III p. laipsnio ir skautų III p. l. egzaminai. Egzaminuoja s. B. Zinkus, s. v. sl. A. Gerdžiūnas, s. v. v. sl. A. Jakimavičius ir ps. J. Maslauskas. Vilkiukų kand. J. Andriuškevičius, G. Surblys ir V. Puodžiūnas išlaiko vilkiuko III p. l. egzaminus, o vilkiukai sk. kandidatai V. Surblys, A. Navackas ir P. Budrevičius išlaiko skauto III p. l. egzaminus ir gali duoti įžodį.

Vilkiukas V. Zinkus išlaiko egzaminus į II p. laipsnį.

Per įžodį LSS Vasario 16 proga vietininkui ps. J. Maslauskui skirtąjį Tėvynės Sūnaus žymenį įsega vietininko pavaduotojas s. v. v. sl. A. Gerdžiūnas.

V. Zinkus, V. Surblys ir A. Navackas gražiausiai kalbėjo lietuviškai per stovyklą ir gauna dovanas. Dovanas taip pat gauna ir kiti vilkiukai, kurie buvo drausmingi, švarūs, gražiai žaidė. Vilkiukas V. Zinkus gauna iš "Budėkime" skirtąją 1 sv. premiją už žurnalui rašytas korespondencijas.

Per vėliavos nuleidimą skamba Lietuva, Tėvyne mūsų, po laužo — Lietuva brangi.

Stovyklėlė baigta. Sustoję ratu ir supynę rankas atsisveikina visi, vieni, pasipuošę raudonu kaklaraiščiu, antri geltonu, o treti fioletine švilpuko virvute. Visi jaučiasi sustiprėję skautiška ir lietuviška dvasia ir pasisėmę skautiškų žinių ir patyrimų. **J. M.**

Džiaukis, broleli, džiaukis, sesute,

Kol vasarėlė klesti graži,
Kol žydi gėlės, čiulba paukšteliai,
Kol puošia gamtą rūbai žali!
Kol šiaurės vėjai dar neatskrido,
Kol dar neskrenda sniegai balti...
Džiaukis, broleli, džiaukis, sesute,
Kol vasarėlė klesti graži!

Ad. Keraitis

(Šaltinėlis, 1932)